

Ročník 2 / číslo 12

prosinec 2013

30,- Kč / 1,50 €

nebo výhodné předplatné

MĚSÍČNÍK KRUŠNÉ

HORY – ZÁPAD

**Vánoční
strom
na Božím
Daru**

Z obsahu:

**Co nového nabízí
krušnohorské skiareály**
Čtěte na str. 4

**Rolava: zaniklá obec
na hřebeni Krušných hor**
Čtěte na str. 16

Čtěte na str. 28

Sešel se rok s rokem

Vážení čtenáři,
přátelé Krušných hor,

rok 2013 se chýlí ke konci a opět vyzývá k bilancování. Náš časopis bojuje o vaši přízeň již celé dva roky. Odložili jsme plenky, učíme se samostatně chodit a mluvit tak, aby nám naše okolí co nejlépe rozumělo.

Během roku jsme prošli i řadou změn. Redakční radu opustili manželé Magliovi, přišli pánové Hanuš Hron a Pavel Andrš z Nejdku. Zlepšila se kvalita papíru pro tisk,

a i když neradi, zvýšili jsme cenu tak, abychom byli schopni zajistit naši existenci ekonomicky. V posledních vydáních jsme rozšířili počet stran z dvaceti osmi na třicet dva. Z hlediska náplně jsme se snažili o dostatečnou pestrost všech příspěvků tak, aby každý čtenář mohl najít to, co ho zajímá. Zde ale máme ještě značné rezervy, způsobené hlavně omezenými možnostmi naší redakční rady, abychom ve svém volném čase postihli vše, co se na stránky našeho časopisu

nabízí včetně zajištění odpovídající kvality. Potřebujeme doplnit kolektiv hlavně o mladé lidi, kteří se nebojí ve svém volném čase, bez nároku na odměnu, přispět ke společnému dílu. Také prodej a distribuce probíhá na hranici možností a i zde se musíme snažit o rozšíření distribuční sítě oslovením dalších nadšenců, kteří nám budou pomáhat. A to vše je zároveň i výzva pro vás, naše čtenáře.

Ale zanechme mentorování a věnujme se hodnocení toho dobrého, co se podařilo. Prodáváme skoro osm set výtisků nejen v našem regionu, ale i zájemcům ve vnitrozemí a příznivcům v sousedním Německu. Máme řadu nejen pravidelných dopisovatelů, podporu stálých distributorů, prodejců, ale i těch, kteří svoji inzerci pomáhají našemu ekonomickému zajištění. A tak bychom chtěli touto cestou poděkovat všem, již tvoří tu pestrou komunitu Krušnohorského Luftu, což je smysl i cíl našeho společného projektu.

Přátelé, prožijte v pohodě vánoční svátky, příchod nového roku, zachovejte nám svoji přízeň a staňte se součástí společného projektu, prezentujícího minulou, současnou i budoucí krušnohorskou občanskou komunitu.

Vaše redakční rada

**Ročník 2 / číslo 12
PROSINEC 2013**

MĚSÍČNÍK KRUŠNÉ HORY – ZÁPAD
Registrace MK ČR E 20467

Vydavatel KRUŠNOHORSKÝ
LUFT, o.p.s.
IČ 29160154

Ředitel Jiří Kupilík
Sídlo - Adresa redakce
Komenského 299, 362 37 Horní Blatná
Kontakt tel: 602 415 187
E-mail herzgebirgeluft@seznam.cz

Bankovní účet 253184266 / 0300
IBAN: CZ53 0300 0000 0002 5318 4266
BIC: CEKOCZPP

Cena výtisku 30 Kč/1 ks

Předplatné pololetní

V místě distributora 150 Kč/6 ks

Poštou na doruč. adresu 300 Kč/6 ks

Do zahraničí poštou: 18 EUR/6 ks

Inzerce cena podle velikosti
a opakování tisku po dohodě
s vydavatelem 602 415 187
E-mail herzgebirgeluft@seznam.cz

Redakční rada

Jiří Kupilík, Lenka Löfflerová,
Michal Urban, Pavel Andrš,
Karel Picura, Ulrich Möckel,
Eva Skalníková, Václav Kupilík,
Petr Mikšíček, Hanuš Hron

Logo Lenka Michaluková

Kulturní programy Jana Picurová
E-mail: picu.japicu@gmail.com

Sportovní programy

Eva Hejtmánková
E-mail: hejtmankova.eva@seznam.cz

Distributoři

Potůčky – Lenka Štrauchová
Horní Blatná – Eva Chlumská; U Gity
Pernink – U Patrika, Květinářství
Pernink – benzinová pumpa
Abertamy – Lenka Löfflerová; U Březiny
Abertamy – Maso Zacharda
Boží Dar – Jitka Peřina; Konzum Čáda
Pstruží – Anna Heranová
Merklin – Hedvika Roznerová
Nové Hamry – hotel Schwarz, Infocentrum
Vysoká Pec – Iva Hüttnerová
Nejdek – Alena Veselá, lékárna
Nejdek – Trafika, Hotel Anna
Tisová – Kukačka
Myslivci aj. – Ivana Pečimúthová
Lesná – Mgr. Dana Waldsteinová
K. Vary, Krymská-cestovka – Z. Štréblová
K. Vary, Krajská knihovna – infocentrum
Ostrov, Dům kultury – Infocentrum

Další distributoři jsou vítáni!

Prodej – Infocentra v obcích
Náklad 900 kusů

Uzávěrka příspěvků do příštího
vydání měsíčníku je 8. 1. 2014.

Z obsahu / Aus dem Inhalt

Duchovní sloupek: Příběh o cestě <i>Geistliches: Eine Geschichte über den Weg</i>	3
Téma: Zimní lyžařská sezóna 2013–2014 <i>Thema: Die Skisaison 2013–2014</i>	4
Ze společnosti a kultury: Zajímavé kulturní a sportovní akce v regionu <i>Kultur und Gesellschaft: Interessante Kultur- und Sportveranstaltungen in der Region</i>	8
Historie: Nejdecká česárna vlny (dokončení) <i>Geschichte: Die Neudeker Wollkammerei und Kammgarnspinnerei (Schluss)</i>	10
Rozhovor: Vánoční dvojrozhovor <i>Gespräch: Das weihnachtliche Doppelgespräch</i>	12
Zapomenuté příběhy: Vzpomínka na Vánoce 1943 <i>Vergessene Geschichten: Erinnerung an Weihnachten 1943</i>	14
Aktuality: Königsühle má svou vizi pro další roky <i>Aktualität: Königsühle hat eine Vision für die nächsten Jahre</i>	15
Historie: Rolava/Sauersack – jedna z mnoha zmizelých obcí na hřebeni Krušných hor <i>Geschichte: Rolava/Sauersack – eine von vielen ver- schwundenen Gemeinden auf dem Erzgebirgskamm</i> ..	16
Aktuality: Občanské sdružení Abertamy a Potok e. V. na společném výletě	

<i>Aktualität: Der Bürgerverein Abertham und Potok e.V. auf einem gemeinsamen Ausflug</i>	18
Tip na výlet: Posvátný okrsek v Ostrově <i>Ausflugstipp: Der heilige Bezirk in Ostrov</i>	20
Sport: Lyžaři na Božím Daru opět slavili <i>Sport: Die Skifahrer feierten wieder in Bozi Dar</i>	22
Sport: Běžecské lyžování v Krušných horách <i>Sport: Das Langlaufskifahren im Erzgebirge</i>	23
Zapomenuté příběhy: Večerní povídání aneb co na přednášce nebylo <i>Vergessene Geschichten: Die Abenderzählung, die beim Vortrag nicht erschien</i>	24
Ze společnosti a kultury: Pozvánka na promítání nového filmu v Perninku <i>Kultur und Gesellschaft: Einladung zur Film- vorstellung in Pernink</i>	25
Recept měsíce: štedrovečerní kapr a bramborový salát <i>Rezept des Monats: Weihnachtstkarpfen mit Kartoffelsalat</i>	26
Abertamské noviny: K petici za zrušení vyššího zdanění nemovitostí <i>Aberthamer Zeitung: Zur Petition gegen die Erhöhung der Liegenschaftssteuer</i>	28
Vážně nevážně: Sněhurka a sedm trpaslíků <i>Ernsthaft unernsthaft: Das Schneewittchen und die sieben Zwerge</i>	29

Příběh o cestě

Pořídili jsme si štěně. Samo o sobě je to změna a nový impuls v životě člověka. Ale když si člověk musí upravit svůj denní režim, začíná poznávat své okolí. To víte: pejsek na procház-

ky musí, i kdyby se páničkoví nechtělo. A tak se procházím po našich cestách, bloudím lesy, procházím lukami a... nevidím jen přírodu. Vidím život lidského rodu. Zmizelý, dávný, ale

přesto zřejmý. Kdo by u nás v Krušných horách už někdy neviděl zbořeniště domů, opuštěné studny, křížky u cest, které zpustly, staré dosluhující ovocné stromy, kamenné snosy... Mám pokračovat ve výčtu? Asi zbytečné, že? Ale nejvíce z toho miluji cesty. Staré cesty, které velice často ještě dnes naleznete v katastru nemovitostí. Ty cesty někam vedly. Vedou i dnes někam? Ne, často už ne.

Jedna cesta, o které vám chci říci, je ještě mnohem starší. Píše se o ní, že je oproti jiným velmi malá a nenápadná, a málokdo se po ní vydá. A přesto právě ona jediná vede k cíli. Když se na nebi ukáže duha, je to jako by se spojil jeden obzor země s druhým. Když se usmíří člověk s Bohem, je to, jako by to současné bylo propojeno s věčným. Tím mostem, tou cestou smíření je Ježíš Kristus. Řekl o sobě: „Já jsem ta **cesta**, pravda i život.“ (14 kap., 6. verš z Evangelia podle Jana, Bible)

Jestli jsi ještě nikdy nešel po této cestě, ani ji nehledal, prosím učiň to. A neodkládej to, vždyť' nevíš, zda už zítra nebude tvá stopa v krušnohorských cestách chybět...

Jaromír Trtík,
Křesťanské společenství Nejdek
foto Uli Möckel

Jáchymov, 16. 11. 2013

Netradiční koncert ve Špitálním kostele

Soubor Quadrifolium

V sobotu 16. listopadu večer zazpíval ve Špitálním kostele Všechných svatých v Jáchymově vokální soubor Quadrifolium z Prahy. Překrásný koncert měl velmi zajímavý podtext.

Vladimíra Kosíka, člena pěveckého kvarteta, upoutaly při návštěvě jáchymovského muzea staré tisky mší a zpěvů na duchovní texty ze šestnáctého století, kterými se může pyšnit jen několik bohatých evropských

Publikum ve Špitálním kostelíku

muzeí. Spolu se souborem se pokusil historickým dokumentům vtisknout nový život a připravit jejich prezentaci, a to kde jinde než v Jáchymově.

O tom, že se to povedlo, svědčil potlesk všech posluchačů, kteří v krásném, i když studeném prostředí vydrželi až do konce.

text Jiří Kupilík
foto Anna Plačková

Zimní lyžařská sezóna

Jaká bude letošní zimní sezóna v Krušných horách? O novince na Plešivci jsme vás na stránkách našeho časopisu pravidelně informovali. V prosinci se chystá zahájit provoz a všichni jsme zvědaví, jak se mu podaří naplnit očekávání všech příznivců sjezdového lyžování. Další novinky nabízí hlavně Klínovec, ale i menší střediska v regionu se snaží zlepšit služby pro všechny, kteří k nám v tomto období zamíří. Na své si jistě přijdou i vyznavači bílé stopy. Připravili jsme pro vás informace o tom nejzajímavějším od Nových Hamrů na západě až po Klínovec na východě.

připravil Jiří Kupilík

Nové Hamry pro lyžaře

Vlek U smrku

V Nových Hamrech letos budou opět otevřeny všechny skiareály včetně půjčovny sportovního vybavení – Velká sjezdovka (Slalomák) s technickým zasně-

žováním a sjezdovka „U smrku“ s nově postaveným přístřeškem pro lyžaře.

Součástí areálu je i lyžařská škola. Zahájení lyžařské sezóny

proběhne 20. prosince, další akci na Velké sjezdovce bude oslava Silvestra, provázená reprodukcí hudbou a občerstvením se slavnostním půlnočním přípitkem. Další informace na www.lknh.cz.

Také na sjezdovkách TJ Nové Hamry (Nad Kostelem) byla provedena vylepšení, například osvětlení jedné sjezdovky po celé délce a vybudování přístřešku pro lyžaře. Více informací získáte při sledování www.skihamry.cz.

ABC Ski naproti kostelu je v letošní sezóně beze změn. V zasněženém areálu jsou dva vleky a lyžařská škola, součástí je občerstvení s přístřeškem pro lyžaře.

Všechny areály nabídnou i večerní lyžování.

Nejen v okolí Nových Hamrů, ale také za hotelem Seifert budou upraveny běžecké stopy.

Těšíme se na vaši návštěvu v hojném počtu po celou zimní sezónu. Určitě se vám u nás bude líbit.

Miluše Krejčová

Přístřešek pro lyžaře

Ski areál Potůčky: nejen lyžování

Potůčky v Krušných horách u česko-německých hranic, celkem neznámé místo, se s blížící zimou stávají pro mnoho lidí atraktivní.

Každý rok se s příchodem Vánoc otevrou „brány“ zdejšího Ski areálu Potůčky (SKIPOT). Přijíždějí nadšení lyžaři, věrní fanoušci, ale i úplní nováčci. Ski areál má co nabídnout. K dispozici jsou dvě

sjezdovky. První 550 metrů dlouhá a 50 až 80 metrů široká, na níž si každý lyžař najde svou cestu, a druhá stodvacetimetrová dětská s jízdným ZDARMA. Dále je k dispozici půjčovna lyžařského a snowboardového vybavení. Nechybí moderní zázemí, kde se budete cítit jako doma. Čisté toalety, teplo krbu a domácí jídla, to vše v jedné budově,

ke které dojedete přímo ze svahu na lyžích. Parkoviště, bezprostředně u vleku, je samozřejmě zdarma. Do Potůček se dostanete také autobusem nebo vlakem, obě zastávky se nacházejí do 150 metrů od areálu.

Ceny skipasů jsou velice příznivé. Držíme jedny z nejnižších cen v Krušných horách a to nehodláme měnit. Za celodenní permanentku zde zaplatíte 290 Kč, děti (nově do 15 let) 220 Kč. Využít můžete také rodinnou slevu. Zdejší raritou se stalo večerní lyžování, na něž můžete přijet v úterý, ve středu, pátek a sobotu. Za celé tři hodiny zaplatíte pouze stokorunu (dětí 80 Kč). Sobotní večerní lyžování se stává neobyčejným také díky akcím, jež SKIPOT nabízí. Každou sobotní 21. hodinou to „vypukne“ losováním večerních permanentek o hodnotné ceny, které jistě potěší každého. I díky tomu si SKIPOT vysloužil zlatou medaili od zimního inspektora televize Nova.

V letošní sezóně se opět můžete těšit na pár novinek. Rozšířili jsme zasněžování, upravili dětský vlek a stejně jako loni je zde pro vás připraven větší bufet. Zvýšila se tím jeho kapacita a přibyla také dámská toaleta. Na milovníky adrenalinu bude čekat snowpark s několika bednami a zábradlím.

Podrobnosti o provozu a akcích Ski areálu Potůčky naleznete na stránkách www.skipot.cz a Facebooku.

Moc se na všechny těšíme.

za SKIPOT Marek Plachý
foto Josef Zajíček

2013–2014

Lyžařský areál Nad nádražím v Perninku

Dolní stanice vleku

V obci Pernink již ve 40. a 50. letech minulého století vyvíjela bohatou činnost TJ Pernink, zaměřující se na lyžařské běhy, skoky a sjezdové lyžování. Proto bylo jejím zájmem stavět i lyžařské vleky. Po různých „háčcích“ a jednoduchých vlecích se vedení obce a TJ rozhodlo v roce 1973 pro stavbu nového lyžařského vleku. Ve spolupráci s Transportou Chrudim byla zpracována dokumentace a za pomoci mnoha brigádnických hodin se na Vánoce 1975 rozjel zkušební provoz nového bubín-

kového dvojmístného vleku, v tu dobu nejmodernější technologie

Častou atrakcí areálu bývá ohňová show

v Čechách. V roce 1994 byl lyžařský vlek prodán Zdeňku Kučerovi a od té doby probíhala i rekonstrukce. V roce 1995 provedla generální opravu ještě tehdejší Transporta Chrudim a stávající kladkové baterie byly nahrazeny moderními. V roce 1996 se uskutečnily rozsáhlé terénní úpravy pod vlekem i na sjezdovce. V roce 2005 firma G-Martie osadila vlek výkonným frekvenčním měničem. Tím se vlek značně zrychlil a zlepšila se plynulost provozu. V témže roce byl areál osvětlen i na večerní lyžování.

Technické parametry

- Nadmořská výška areálu: 911 až 997 m n. m.
- Délka vleku: 520 m (3,5 min)
- Délka sjezdovky: 560 m
- Kapacita vleku: 760 osob/hod.

Základní informace o areálu

- Nejdelší sjezdovka v obci
- Celý areál kvalitně osvětlen
- Denně strojově upravováno
- Lyžování téměř bez front
- Občerstvení

Se svými 560 m je sjezdovka nad nádražím nejdelší v Perninku

- Prodej zimních sportovních doplňků (rukavice, brýle, ponožky, vosky atd.)
- Areál je napojen na běžecké tratě
- Spojením areálů Nad nádražím a Pod nádražím (Vila) se nabízejí další možnosti zkvalitnění služeb

Areál je v provozu denně 09:00–16:00 hod., večerní lyžování po, st, pá, so 18:00–20:30 hod. Podrobnější informace včetně cen najdete na www.ski-pernink.cz nebo na Facebooku. Další informace na telefonním čísle +420 602 239 936 nebo +420 602 337 749.

Zdeněk Kučera

Lyžařský areál Pod nádražím – Vila Pernink

Lyžařský svah areálu

Podíváme-li se do historie, už v letech 1890–1900 se kolem Perninku jezdily závody na

lyžích a svah pod nádražím byl využíván k rekreačnímu lyžování.

První zimní oficiální závody, pořádané klubem zimních sportů, se jely v roce 1912. Lyžařské závodění sice přerušila první světová válka, ale již v letech 1920 až 1922 se v Perninku opět lyžovalo a skákalo. Většina těchto akcí se konala v okolí nádraží a na svahu dnešního lyžařského areálu. V 50. letech a počátkem 60. let, kdy zde ještě nebyly lyžařské vleky, byl Pernink díky svým vždy dobrým sněhovým podmínkám k běžeckému lyžování, skokanským můstkům a vlakovému spojení hodně navštěvován domácími i zahraničními turisty. Největší zájem však začal postavením lyžařského vleku – „kotvy“ nad nádražím – na přelomu let 1974 a 1975. V té době to byla novinka oproti „háčkům“ a podobným dopravním zařízením.

Devadesátá léta potom přinesla spoustu novinek. Na sjezdovkách se postavily nové vleky, svahy se začaly uměle zasněžovat a upravovat rolbami.

Co skiareál nabízí v současné době? Tři vleky vhodné pro lyžaře (začátečníky i pokročilé) i pro

Lyžařská škola

Zázemí s technikou

snowboardisty a také lyžařskou školu se školenými instruktory. Je zde půjčovna lyží a snowboardů, bistro s možností posezení, dětský koutek pro rodiče s malými dětmi a samozřejmě toalety. V případě potřeby a zájmu je možnost drobných oprav lyží, montáže vázání, broušení hran a mazání. Svahy jsou každodenně upravovány rolbou a v případě potřeby zasněžovány technickým sněhem. V těsné blízkosti areálu je služebna horské služby a osvětlené běžecké kolečko.

Další výhodou, kromě dobrých přírodních podmínek (dostatečné a dlouho trvající sněhové pokrývky), je napojení na železnici, České

dráhy poskytují navíc slevy na permanentky. Dobrá dostupnost je také autobusem či autem.

Novinkou letošní sezóny je nově upravený terén pro snowboard, objekt se zázemím pro lyžařskou školu, rozšířené WC a parkování pro návštěvníky areálu zdarma.

Slevy jsou připraveny pro lyžaře seniory a turisty, kteří přijedou vlakem.

Provozní doba skiareálu je prodloužena do 18:00 hodin, což je výhoda pro ty, již si chtějí po práci či škole ještě zalyžovat. Jízdenky lze zakoupit podle potřeb a požadavků návštěvníků. Veškeré informace najdete na www.pernink.info.

Rudolf Holý

Novák Nordic School a Nordic Centrum Boží Dar

Škola běžeckého lyžování Novák Nordic School pro vás připravila novinku – nové Nordic Centrum na Božím Daru. Škola úspěšného českého reprezentanta v dálkových bězích Petra Nováka vám nabídne zajímavý program – běžecké kurzy a kempy přes prodejnu, půjčovnu a servis až k závodnímu Novák Open Teamu, jehož součástí je i Petr Novák a naši další závodníci. Samozřejmostí je i on-line poradna a v dnešní elektronické době i facebookové stránky. Ale vezmeme to popořádku.

Hlavní náplní školy jsou výukové kurzy. Můžete si vybrat mezi jednodenními, víkendovými nebo individuálními kurzy. Naučíte se při nich správnou techniku vámi vybraného lyžařského stylu – klasiky či bruslení. Zdokonalíte se v ovládání svých dovedností. Ukážeme vám, jak se správně starat

o běžky, než vyrazíte do stopy, ale i jak namazat lyže na dobrý odraz. Instruktory jsou bývalí závodníci, takže budete v nejlepších rukou. Výuka probíhá v krásných krušnohorských scenériích v okolí Božího Daru. Pro přihlášku navštivte naše stránky www.skola-bezky.cz.

Prodejnu, půjčovnu a servis najdete pod jednou střechou, tudíž o vás bude postaráno se vši parádou. Nabízíme lyže, boty a hole značky Rossignol, vosky a servisní materiál od norského Swixu, vázání Rottefella či Salomon a v neposlední řadě též týmové oblečení našeho Novák Open Teamu.

K zapůjčení je vybavení v několika úrovních. Pro úplné začátečníky a lidi, kteří se chtějí na lyžích spíše projít, máme vybavení hobby. Pro ty ctižádostivější (třída sport) a pro největší nadšence a závodníky jsme v letošním roce připravili

závodní materiál od značky Rossignol třídy race. Dokonce je myšleno i na nejmenší, vaše ratolesti mohou do stopy také vyrazit.

Další novinkou letošního roku je náš Novák Open Team. Staňte se členy závodního týmu spolu s Petrem Novákem. Budete čerpat z mnoha členských výhod! Slevy jsou poskytovány na veškerý sortiment Nordic centra a za výhodnou cenu je možné nakoupit týmové oblečení.

Pokud se chystáte na závod nebo jen nevíte, jak si připravit lyže pro výlet, využijte našeho servisu, v němž se vám o běžky postará servisman.

Kurzy na začátku letošní sezóny

Víkendové:

- 14.–15. 12. klasika i bruslení
- 21.–22. 12. klasika i bruslení
- 05.–06. 01. klasika i bruslení
- 18.–19. 01. klasika i bruslení

Jednodenní:

- 28. 12. bruslení
- 29. 12. klasika

Další kurzy pro vás připravíme během prosince.

www.skola-bezky.cz
www.facebook.com/NovakNordicSchool

Na on-line poradnu se může obrátit každý s jakýmkoli problémem ohledně běžeckého lyžování. Náš tým vám v co možná nejkratším čase odpoví a pomůže daný problém vyřešit.

Najdete nás i na Facebooku. Jdeme s dobou, a proto veškeré novinky a aktuální dění můžete sledovat na našem profilu. Samozřejmě se na nás můžete obracet i touto formou. Kde nás najdete? Přímou v srdci Božího Daru, hned vedle konzumu Čáda.

Těšíme se na vaši návštěvu. Skol!!!

Petr Novák

Skiareál Klínovec

Skiareál Klínovec je největším lyžařským areálem Krušných hor a patří mezi nejmodernější v České republice. Nacházejí se zde čtyři lanovky a sedm vleků. Po celou sezónu poskytuje skvělé sněhové podmínky na 12 km sjezdových tratí všech obtížností o rozloze 35 ha, které jsou z 80 procent zajištěny technickým sněhem. Kromě sjezdových tratí areál nabízí pravidelně upravované běžecké tratě

Cinestar Express

o délce 50 km a snowpark s mnoha překážkami a skoky.

Areál prochází již dva roky rozsáhlou modernizací, jež bude pokračovat ještě několik dalších let. Předloni byla do provozu uvedena moderní čtyřsedačková lanová dráha s oranžovými krycími bublinami zvaná Cinestar Express a o rok později čtyřsedačková lanová dráha Suzuki na sjezdovce Přemostěná.

Zároveň došlo k rozšíření sjezdovky, zakoupení nového stroje na úpravu sjezdových tratí (Pistenbully 600 s navijákovou nástavbou) a také k posílení zasněžovacího systému. Letošní rok do vozového parku skiareálu přibyl stroj Kassbohrer PB 400 v úpravě Park Bully a PB 400W s navi-

jakovou nástavbou. Vylepšeno bylo propojení na sjezdovky Turistická a Slalomák z výstupu lanové dráhy Suzuki a napojení na sjezdovku v dolní části Přemostěná, což usnadní lyžařům přístup k nástupu na lanovou dráhu Suzuki.

Vracení skipasů po lyžování zase usnadní dva nové výkupové automaty u horní stanice LD CineStar Express a u pokladny č. 2 (dolní stanice LD Dámská). Na sezónu 2014/2015 plánuje areál spuštění lanové dráhy a sjezdovky Jáchymovská. Sjezdovka bude 3 km dlouhá, 50 až 100 metrů široká, zcela zasněžovaná umělým sněhem a obtížností bude patřit do středně těžkých (červených) sjezdovek.

Pro návštěvníky je připraveno 900 parkovacích míst zdarma, restaurace a občerstvení, půjčovny vybavení, lyžařské školy, hlídání dětí a velký výběr ubytování v okolí areálu. Rodiny s dětmi mohou využít dětský vlek zdarma nebo širokou škálu rodinných skipasů. Pro nejmenší je tu k dispozici přepravní pás krytý proti nepřízní počasí. V dětském areálu se o vás postarají v případě zájmu zkušení instruktoři s mezinárodně uznávanou licencí APUL (Asociace profesionálních učitelů lyžování).

Ve skiareálu jsou v průběhu sezóny pořádány zábavné akce a soutěže. Jedna z každoročně pořádaných veřejných soutěží je soutěž Kids Cup zaměřená na ty nejmenší ve věku od 3 do 15 let, kterou skiareál spolu s lyžařskou školou JPK pořádá od roku 2010.

V blízkosti lyžařského areálu, a to na druhé straně českých hranic, leží středisko Fichtelberg tvořící spolu se Skiareálem Klínovec InterSkiregion Fichtelberg Klínovec.

Lanová dráha Suzuki

vec, jenž nabízí lyžařům celkem 27 km sjezdovek obsluhovaných sedmi lanovkami a deseti vleků. V obou areálech je možné lyžovat od 1,5denní permanentky. Propojení mezi skiareálem Fichtelberg a Klínovec zajišťuje pravidelný skibus.

Martin Dobrý

Zhodnocení na závěr? To si napište lyžemi a snowboardy na bílou sněhovou tabuli sami.

Doporučujeme kulturní, společenské a sportovní akce

Kulturní akce

21. 12. - Vánoční rozjímání s koledou (Horní Blatná, před kostelem; 17:00)

Vánoční trhy

14. 12. - Ježíškovy vánoční trhy (náměstí Boží Dar; 10:00–16:00)

15. a 22. 12. - Vánoční čas na Lesné (Krušnohorské muzeum; 13:00–16:00)

21. 12. - Adventní putování po Ježíškově cestě (Boží Dar – u vánočního stromu; 14:00)

do 15. 12. - Schwarzenberger Weihnachtsmarkt (Schwarzenberg; 11:00–20:00)

do 22. 12. - Vánoční trhy v Karlových Varech (před hotelem Thermal; 10:00–20:00)

do 22. 12. - Schneeberger Weihnachtsmarkt (Schneeberg; po–pá 10:00–19:00, so 10:00–20:00)

do 22. 12. - Marienberger Weihnachtsmarkt (Marienberg; po–ne 11:00–19:00)

do 23. 12. - Zwickauer Weihnachtsmarkt (Zwickau; po–čt 10:00–20:00, pá–so 10:00–21:00, ne 11:00–20:00)

do 23. 12. - Annaberger Weihnachtsmarkt (Annaberg; ne–čt 10:00–19:00, pá–so 10:00–20:00)

Vánoční strom v Perninku

Koncerty, divadla

17. 12. - Vánoční koncert žáků ZUŠ Nejdek (Kino Nejdek; 17:00)

19. 12. - Charitativní vánoční koncert – pěvecká třída Štěpánky Leitgebové-Steinové (Evangelický kostel Vykupitele, Nejdek; 17:00)

22. 12. - Koncert: Pěvecký sbor Nejdek, Komoráček, pěvecký sbor sv. Martina, sólisté ZUŠ Nejdek (Evangelický kostel Vykupitele, Nejdek; 17:00)

Živá hudba v Nových Hamrech

Hotel Schwarz v Nových Hamrech nabízí každou sobotu od 20 hodin až do 21. 12. 2013 živou hudbu v podání Vítka Šebesty – zpěv, kytara, klávesy. Během celého podzimu se představí hosté: Kiss revival, Ladislav Biela, nejdecká skupina Crash. Vstupné zdarma. Další info: Petr Janda, 734 578 355.

Oldies Silvestr

Hotel Seifert v Nových Hamrech pořádá 31. 12. 2013 od 20 hodin Oldies Silvestr 2013/2014. Uvádí DJ Tomáš Stabenov.

Roháči z Lokte

Vás zvou na
vánoční koncerty
prosinec 2013

kdy	kde	hod.	kdy	kde	hod.
14.12.	Kapitulní sál kláštera Chotěšov	14:00	14.12.	Hněvice	18:00
15.12.	Kostel Chlumu Svaté Maří	16:00	18.12.	Divadlo Husovky K. Vary	19:30
21.12.	Kostel sv. Václava Loket	18:00	22.12.	Kostel Útvina	18:00
27.12.	Kostel Horní Blatná	18:00	29.12.	Klášter premonstrátů Těplá	18:30

Mše

24. 12. – Štědrý den

- 21:00 - Půlnoční mše svatá, Ostrov
- 21:30 - Půlnoční mše svatá, Jáchymov
- 22:00 - Půlnoční mše svatá, Nejdek (liturgii doprovodí zpěvem sbor od sv. Martina)
- 22:30 - Půlnoční mše svatá, Hroznětín
- 00:00 - Půlnoční mše svatá, Abertamy

25. 12. Boží hod vánoční – Slavnost Narození Páně

- * 8:30 Vánoční slavnost, Ostrov
- * 10:00 Vánoční slavnost, Jáchymov a Radošov
- * 10:00 Nejdek (liturgii doprovodí zpěvem sbor od sv. Martina)

- * 11:30 Vánoční slavnost, Hroznětín a Pernink
- * 15:00 Vánoční koncert ORBIS PICTUS (kostel sv. Michaela, Ostrov)

28. 12. Svátek sv. Mladětek, mučedníků

- * 14:30 Mše svatá, Abertamy
- * 16:00 Mše svatá, Horní Blatná
- * 06:00 Vánoční koncert Abertamy – Merklínský pěvecký sbor

1. 1. Slavnost Matky Boží Panny Marie

- * 10:00 Nejdek (kostel sv. Martina, liturgii doprovází zpěvem sbor od sv. Martina)
- * 16:00 Jáchymov (kostel sv. Jáchyma)

Výstavy, přednášky

- do 27. 12. - Ledové květy Krušnohoří (Galerie @, Nejdek)
27.–31. 12. - Abertamské rukavičkářství (Městský úřad Abertamy; 13:00–17:00; 29. 12. bude návštěvníkům v rámci projektu Živé muzeum ukázáno lisování a strojové šití)
do 31. 12. - Čaj o páté (Fotogalerie Zelená sedma, Nejdek)
do 2. 1. - Jana Hasmana Matoušková – Šťastné cesty (Galerie Duhová paleta, Karlovy Vary)
do 12. 1. - Výstava betlémů ostrovských sběratelů (kostel Zvěstování Panny Marie, Ostrov)
do 12. 1. - Výstava Vánoce na klopě (Muzeum Karlovy Vary)

Kina

13. 12. - Revival (Kino Nejdek; 17:00 a 19:30)
14. 12. - Kovář z Podlesí (Kino Pernink; 18:00)
20. 12. - Red 2 (Kino Nejdek; 17:00 a 19:30)
21. 12. - Nespoutaný Django (Kino Pernink; 18:00)
25. 12. - Hugo a jeho velký objev (Kino Pernink; 18:00)
26. 12. - Revival (Kino Pernink; 18:00)
28. 12. - Riddick (Kino Pernink; 18:00)
15. 12. - 3. Adventní matiné (sál; 10:00)

Vyšly vzpomínky Franze Achtnera

V sobotu 7. prosince proběhl v čítárně nejdecké knihovny křest knihy vzpomínek nejdeckého rodáka Franze Achtnera (1920–2011). Publikaci vydanou v o. s. JoN – Jde o Nejdek přeložil do češtiny Miroslav Holeček. Na 144 stranách líčí Franz Achtner s nadhledem své dětství a mládí prožité v Nejdce.

Při uvedení knihy byli přítomni i hosté z německého Augsburgu a členové spolku Heimatgruppe „Glück Auf“ – Anita Dondererová, Herbert Götz a Josef Grimm, kteří významně přispěli k českému vydání. Předseda spolku Josef Grimm, abertamský rodák, se ve svém česky předneseném příspěvku vyslovil pro další plodnou spolupráci mezi Heimatgruppe „Glück Auf“ a o. s. JoN – Jde o Nejdek.

Pavel Andrš
foto Uli Möckel

Starší lyžařská výstroj může ještě posloužit dětem

Základní škola a mateřská škola Pernink uvítá dary v podobě funkční běžecké výstroje a výstroje pro své žáky (běžecké boty vel. 38–45, běžecké boty na ještě staré vázání 75, lyže, popř. hůlky, bundy apod.).

Moc děkujeme.

Kontakt:
tel.: 353 892 213 (K. Chlupáčová, E. Hejtmánková)
v obchodu u paní Bauerové a Čejkové
e-mail: skolaper@seznam.cz

Z kulturního programu v Jáchymově

RADIUM PALACE

19. 12. - Stana – Světová nejen vánoční hudba (sál; 20:00)
21. 12. - Vánoční jarmark s komponovaným programem (sál a hala; 10:00 – 16:00)
22. 12. - 4. Adventní matiné (sál; 10:00)
23. 12. - Předvánoční melodie (15:30 – 17:00)
25. 12. - Atlantis Collegium – Vánoční koncert (sál; 20:00)
26. 12. - Honza Jareš – Slavnostní klavírní koncert (sál; 20:00)
29. 12. - Přípitek s Johannem Straussem (20:00)
01. 01. - Musica Dolce Vita – Novoroční galakonzert (sál; 20:00)
09. 01. - Koncert u příležitosti pravoslavných Vánoc (sál; 20:00)
11. 01. - Ples Jáchymovských lázní (20:00)

AKADEMIK BĚHOUNEK

23. 12. - Předvánoční klavírní melodie (zimní zahrada; 19:30)
25. 12. - Vánoční jazzový koncert Petry Brabencové a MK Collective (sál; 20:00)
27. 12. - Koncert operet a světových melodií (sál; 19:00)
01. 01. - String Clarteto – Novoroční koncert (sál; 19:30)

CURIE

22. 12. - Koncert – České a moravské Vánoce (15:00)
01. 01. - Novoroční koncert (Kavárna Curie; 19:30)

KULTURNÍ DŮM

30. 12. - Předsilvestrovský večer (19:30)

KOSTEL SV. JÁCHYMA

23. 12. - Česká mše vánoční J. J. Ryby (19:30)
30. 12. - Prohlídka s výkladem (15:00 německy, 16:00 česky)

KONCERT NA SUCHÉ

30. 12. - Mše svatá a koncert na Suché (15:00)

Pomozte dětem vyhrát výlet

Válí se vám doma starý mobil? Věnujte nám ho. Bude využit na dobrou věc a naše děti se možná dostanou na výlet. Nechte nám ho kdekoliv – v infocentru, obchodech či na úřadech v Perninku i v Abertamech nebo komukoliv přímo ve škole v Perninku.

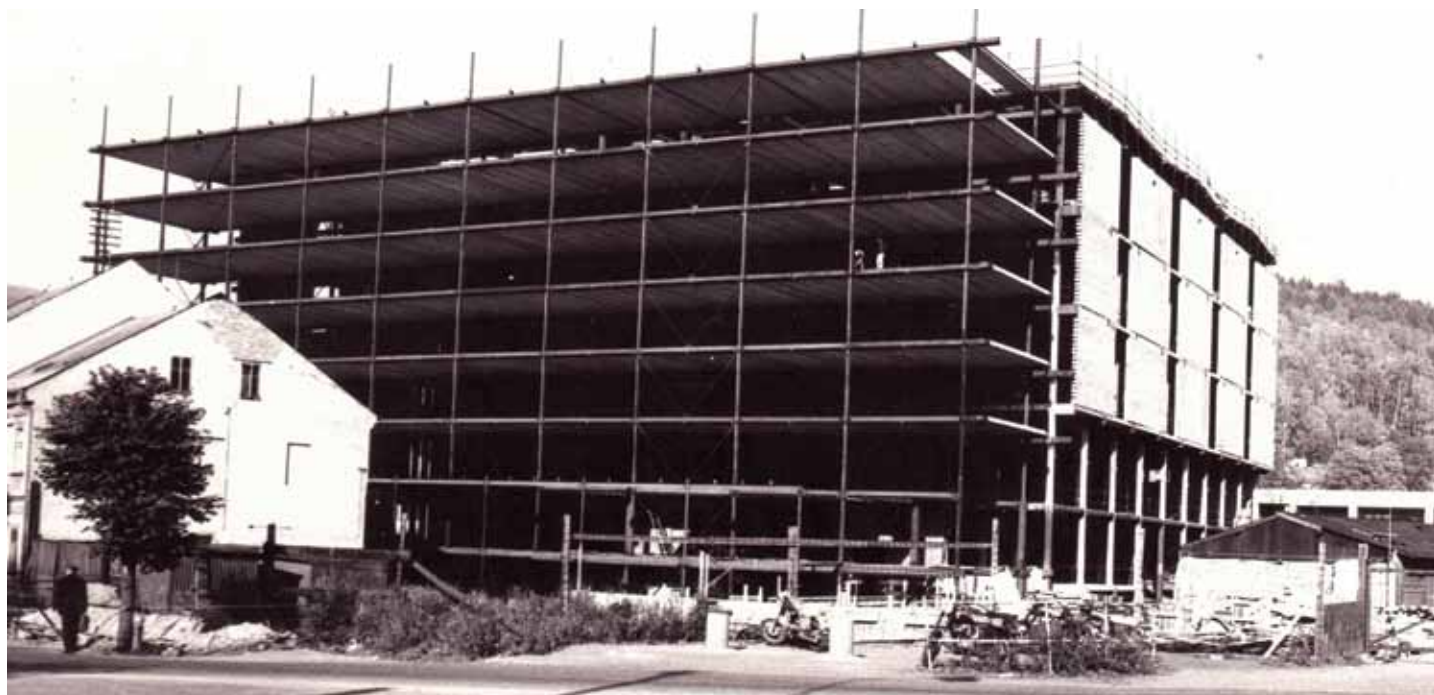
Od 1. 12. 2013 do 31. 1. 2014 probíhá čtvrtý ročník soutěže Věnuj mobil a vyhraď výlet pro svou třídu. Cílem soutěže, vyhlášené společností Asekol, je podpora sběru, opětovného využití a recyklace mobilních telefonů. Během uplynulých ročníků zúčastněné školy odevzdaly téměř 87 tisíc vysloužilých přístrojů. Telefony, které bylo možno repasovat, byly předány jako dar například do dětského domova v České Lípě, zbylé prošly recyklací.

V současném ročníku získají tři neúspěšnější školy drobné dárkové předměty, ale především zážitkový víkendový pobyt v České republice pro jednu třídu (1. místo), jednodenní zážitkový výlet pro jednu třídu (2. místo) nebo vstupenky na akci pro třídu (3. místo), a to vždy podle výběru výherce.

Eva Hejtmánková, ZŠ Pernink

- 14.–15. 12. - Lyžařské závody (Jáchymov – Eduard)
25. 12. - Večerní lyžování pro veřejnost (třída TGM, Karlovy Vary; 19:00–21:00)
26. 12. - Carlsbad SkiSprint (třída TGM, Karlovy Vary; 15:00)
29. 12. - Zahajovací závod (Jahodová louka, Boží Dar; 10:00)
11.–12. 1. - Štít Krušných hor (Jahodová louka, Boží Dar)
17.–19. 1. - Český pohár dorostu a dospělých

Nejdecká česárna

Novostavba podnikového ředitelství PČP v 70. letech

Po roce 1945 byla nejdecká továrna nucena se vypořádat se značnými problémy, aby zajistila produkci vlny. Nesnadným úkolem se stal přechod na mírovou výrobu (v areálu továrny se po válce nacházely součástky pro letecký průmysl – křídla), ale také zajištění potřebného strojového parku, který byl za války odstaven, a surovin, jichž se citelně nedostávalo. Odsun Němců se promítl i do personálního složení továrny. Odcházející Němce nahrazovali Češi, ovšem ještě v průběhu 50. let se kvůli nedostatku českých kvalifikovaných pracovních sil stávalo, že na pozicích mistrů byli občané německé národnosti.

Dne 22. června 1945 přešel podnik do národní správy JUDr. Bohumila Bureše. Už 4. července 1945 však byla tato správa zrušena a ministerstvo průmyslu dosadilo do závodu tři správce – Jindřicha Malátu, Dominika Dostála a JUDr. Bureše. Ke znárodnění podniku došlo 25. listopadu 1945 a od 1. ledna 1946 spadala firma pod koncern Prádelny vlny, n. p., Praha. Ředitelem se stal Malát a jeho náměstkem Dostál. V roce 1947 byl do křesla ředitele závodu jmenován Karel Anders. V říj-

nu 1949 zažil podnik další změnu – po oddělení od koncernu vznikl nový národní podnik – Nejdecké česárny vlny (NČV), pod nějž náležely i podniky v Chebu, Svatavě a Kdyni.

Po roce 1945 se kladl důraz na výrobu prané vlny, česanců a barevné vlny. Do pozadí naopak ustupovala produkce příze. V roce 1948 se vyrobilo 4 128 tun prané příze, 1 649 tun česanců a 1 255 tun příze.

O bezpečnost celého areálu se staral závodní požární útvar, obnovený 3. února 1946. Prvním velitelem sboru byl Karel Lokajíček, jednotku tvořilo mimo něj ještě 15 členů.

Počet zaměstnanců od roku 1945 postupně klesal (v roce 1945 zde pracovalo 2 800 lidí, zato v červenci 1946 již jen 2 400 (z toho 970 Čechů a 1 430 Němců, z nichž bylo 963 specialistů). Od 50. do 80. let registroval podnik 1 600 až 2 000 zaměstnanců.

První léta po druhé světové válce byla charakteristická především nedostatkem pracovních sil. Největší zaměstnavatel regionu se ho pokusil řešit jednak ponecháním německých specialistů – především mistrů, ale také zaměstnáním

mladistvých z Řecka a Jugoslávie, kteří ztratili v dobách války rodiče. Do provozu byly zařazeny i chovanky z převýchovného nápravného zařízení v Kostomlatech pod Milešovkou, detašovaného internátu v Nejdku, nebo řádové sestry. Kvůli chybějícím odborníkům se v roce 1952 přistoupilo k otevření večerního studia na průmyslové škole strojní, posléze docházeli ně-

kteří zaměstnanci i do průmyslové školy textilní. Zde si doplňovali chybějící kvalifikaci a nutnou teoretickou odbornost. V 80. letech zde byli zaměstnáni i zahraniční dělníci z Vietnamu, Kuby a Mongolska.

NČV, jakožto největší zaměstnavatel na Nejdecku, se snažily svým pracovníkům a jejich rodinným příslušníkům poskytnout

Léto 1981 a mizející domy v ulici Pionýrů (nyní Nádražní ulice)

vlny (dokončení)

Titulní strana katalogu vlny z roku 1990

zázemí v různých oblastech volnočasových aktivit. V roce 1949 byl v objektu restaurace „U Žáby“ otevřen klub mládeže NČV, rozšířený roku 1952 na závodní klub NČV. Do provozu byla dána knihovna s čítárnou, začaly fungovat kroužky šachistů, filatelistů, fotoamatérů a radistů. V roce 1950 byl pod záštitou podniku založen automotoklub, první svého druhu v Československu. Klub začínal se 120 členy, o rok později byl převeden pod ustavující se základní organizaci Svazarmu (Svaz pro spolupráci s armádou), která mimo

tohoto klubu založila ještě radistický a střelecký klub. V témže roce se začalo s budováním škvárové ploché dráhy v sousedství továrny, ta byla hotová za 18 měsíců. Záhy se nejdejší motoristé prosazovali na okresní a krajské úrovni. Pod závodní klub patřil též divadelní soubor Jirásek, jehož hry byly velmi dobře navštěvované a ochotníci sklízeli úspěchy i na jevištích mimo město.

Na vzestupu bylo v té době pořádání rekreačních pobytů. V 60. letech bylo vystavěno rekreační středisko v Nuzicích u Bechyně, kde nacházeli chvíle oddychu zaměstnanci podniku a jejich rodinní příslušníci.

V roce 1958 vznikl národní podnik Prádelny česané příze (PČP), do něž mimo nejdeckého závodu patřily podniky a provozovny ve Svatavě, Chebu, Kdyni, Boleticích, Křešicích, Luhu, Chrástavě a Hejnicích.

Během dalších let docházelo k obnově strojového parku, staré dopravní stroje (selfaktory) přenechávaly své místo novějšímu zařízení. Začátkem 60. let schválila československá vláda velkou rekonstrukci závodu, díky níž se navýšila produkce příze, nárůst zaznamenaly i výroba v barevně, dodávky tepla a elektrické energie. Zbourání se však nevyhnul tzv. starý zámek, v jehož blízkosti vyrostla nová kotelna, jež dodávala teplo pro novou část města. V červnu 1973 byly náklady na její vybudování vyčísleny na 437 milionů Kčs, z toho na stavební část připadalo 204 milionů Kčs.

V 70. a 80. letech vyrostla blíž k centru města nová administrativní budova, v níž našly útočiště podnikové ředitelství, sklady a závodní jídelna. Výstavba a nákladná rekonstrukce továrny ovšem pokračovala za plného provozu! Na druhé straně si stavební rozvoj vyžádal i vlnu demolice v těsném sousedství PČP. Na počátku 80. let 20. století zmizela uliční fronta budov – včetně původního objektu podnikového ředitelství a brány do továrny, na níž se nacházela socha berana. Ten byl tehdy snesen

jeřábem a postaven v nedalekém parčíku.

V 60. letech se v produkci začala stále více prosazovat umělá vlákna, tkaniny z příze 44/55 (45 % vlny a 55 % polyesteru) se do prodeje dostaly pod názvem tesil.

V období po roce 1945 se vlna vyvážela téměř do celého světa – mířila například do Sovětského svazu, Belgie, Dánska, Německé spolkové republiky či Finska.

Továrna pečovala v tomto období i nadále o učně. Nejdecká škola zajišťovala vzdělání pracovníků pro obory přádelna a pro další

Předtím byl Vlnap v roce 1995 privatizován ve druhé vlně kuponové privatizace a byla založena dceřiná společnost – Nejdecké česárny vlny (NČV), jejíž sto procentní podíl získala v roce 2000 firma G. Modiano Ltd. Hlavním výrobním programem NČV se stalo zpracování surové vlny a pramenů z vlněných a chemických vláken, Vlnap i nadále zůstal u výroby vlnářských česaných přízí.

V roce 2001 zmizel kus života továrny. V sobotu 11. srpna toho roku byl v areálu Vlnapu odstře-

Dlouholetá dominanta továrny jde právě k zemi...

profese. Ročně opouštělo zařízení v průměru 33 absolventů.

Ve funkci ředitele podniku se od 50. let do roku 1990 vystřídali Jaroslav Roller, František Kašpar, Jaroslav Rutrle, Miroslav Klugar, Karel Kolka, Viliam Samotný a Ing. Petr Beran.

Dne 1. ledna 1989 se nejdecký závod stal součástí státního podniku Vlnap. Hospodářské změny po roce 1990 se ho dotkly výraznou měrou. Vlnap se v devadesátých letech dočkal mohutné restrukturalizace, snižoval se počet zaměstnanců a postupně byly uzavřeny závody v Chebu, Svatavě a jinde. Produkce se koncentrovala do Nejdku.

len zbytek ze 68 metrů vysokého cihlového komína. V předchozích měsících zmizela stará kotelna s uhlenným zásobníkem a elektrárnou.

Přestože množství příze vyrobené v roce 1929 (4 774 742 kg) již nebylo nikdy překonáno, je nutné zdůraznit, že se Nejdek i dnes může chlubit produkcí a zpracováním vlny, jejíž tradice sahá více než 170 let zpátky. Takových textilních továren bychom u nás hledali jen málo... V současnosti mají obě společnosti (Vlnap a NČV) přibližně po 200 zaměstnancích.

text a foto:
Pavel Andrš

Vánoční

Opět tu máme po roce advent a přede dveřmi dobu vánoční. Na mnoha místech vládne nákupní horečka, na poslední chvíli se uklízí, shánějí se dárky, peče se cukroví, voní štola, hraje televize. Ovšem Vánoce mají především duchovní charakter – oslavu narození Ježíše Krista; jsou to svátky pohody a rodinného klidu, lidé se scházejí a navzájem navštěvují. V dnešním rozhovoru se svátečním nádechem jsme oslovili patera Jana Pražana, děkana Římskokatolické farnosti Nejdek, a Boba Helekia Ogolu, faráře Českobratrské církve evangelické (ČCE) v Nejdku, aby nám zodpověděli několik otázek.

Můžete nám nejdříve říci, jak dlouho v Nejdku působíte, odkud jste přišel?

Jan Pražan: Jsem rodilý Pražák. Do Nejdku jsem byl přeložen

28. června 1984, a to pro nedostatek loajality s reálným socialismem. Po roce 1989 se většina kněží, kteří se takto z politických důvodů ocitli v pohraničí, rehabi-

litovala odchodem do Prahy. Jako člen jezuitského řádu jsem byl na Nejdecku jmenován misionářem. Důvodem byla obava pražské konsistoře z odchodu jezuitů z regionu, čímž by většina farností v té době zůstala v okrese neobsazena. Protože jsem jako jediný ze zdejších jezuitů nebyl v důchodovém věku, zůstal jsem zde a misií nakonec přežil.

Bob Helekia Ogola: Pocházím z Keni. V Nejdku působím od roku 2007, kdy jsem přišel do zdejšího uprázdněného sboru z Krabčic u Roudnice nad Labem, kde se nachází Středisko Diakonie ČCE (domov pro seniory), u něhož jsem pracoval jako duchovní. V Čechách pobývám od roku 1988. Do tehdejšího Československa jsem zavítal kvůli studiu – Teologickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze jsem absolvoval v roce 1994. Poté jsem sloužil dva roky v rodné Keni jako anglikánský kněz, následně jsem se tam oženil s Češkou a vrátil zpět do České republiky. Jeden rok jsem žil v Brně a dalších deset let jsem strávil v Krabčicích. Mám dceru a syna.

V současné době jsou vaše vzájemné vztahy na velmi dobré úrovni. Společně vystupují i pěvecké sbory obou církví, například při tradičním vánočním koncertu. Ukazuje se tedy, že i přes odlišné náboženské vyznání lze najít společnou řeč, podílet se na akcích, jako jsou koncerty, setkání apod.? Co vám osobně tato spolupráce přináší?

Jan Pražan: Vědomí, že křesťanstvo ještě nekončí.

Bob Helekia Ogola: Vztahy jsou spíše v osobní rovině a většinou spolu neřešíme rozdíly mezi církvemi. Vzhledem k tomu, že pan děkan žije v Nejdku delší dobu než já, spoléhám někdy na jeho rady a životní zkušenosti.

Podle posledního sčítání lidu se počet věřících u nás snížil. O Vánocích jsou kostely zaplněny, ovšem v jinou dobu do nich chodí méně lidí. Zdá se vám, že by se přihlášení lidí k Bohu stávalo přežitkem, nebo naopak cítíte, že církev je i nadále silná a má v současném světě opodstatnění?

Jan Pražan: Než se zaměřím na tuto otázku, pohledme na glóbus. Odpovězte, kdo okamžitě uvidíte Evropu! To je právě prostor, v jehož západní polovině se křesťanství jeví jako ustupující fenomén. O ostatním zbytku pevniny lze říci pravý opak. Nenechme se zmást skutečností nejbližšího horizontu! Uvědomme si, že pádem religiozity západní Evropy došlo zároveň k pádu morálky, zejména v České republice k dramatickému poklesu. O to víc vidím opodstatnění křesťanství.

Bob Helekia Ogola: Když mluvím s panem děkanem o této záležitosti, došli jsme ke zjištění, že Češi jsou stále zbožní. V televizi běží pořady, do nichž volají diváci, aby zjistili svůj vlastní osud, a platí přitom za tyto služby veliké peníze. Jsou to pořady necírkevní, přesto duchovně zaměřené. Do-

Děkan Jan Pražan

dvojrozhovor

mnívám se, že duchovní a materiální potřeby jsou diametrálně odlišné. Když má člověk akutní nutnost duchovní potřeby, většinou jde o případy, kdy je doslova „na dně“. Člověk si tyto potřeby neustále nosí v sobě, pokaždé je nemusí využít.

Vánoční svátky mají duchovní rozměr, který je nyní spíše opomíjen a přehlížen. „Konzum“ již dlouho zatlačuje prvotní hodnoty smyslu Vánoc. Co může říci člověku dneška příběh o narození Ježíše Krista, starý dva tisíce let? V čem vidíte jeho sílu?

Jan Pražan: V tom, že nepřišel z komerčních důvodů, ale proto, aby smířil lidstvo boží spravedlností za cenu vlastní oběti. Jde o nadčasovou událost.

Bob Helekia Ogola: Nepovažoval bych to za konzum, protože víra je založena na tom, že člověk přijímá a rozdává. Duchovní rozměr je i nadále přítomen, jelikož v adventní době (ať po křesťanském, či světském způsobu) probíhají například adventní koncerty pro potřebné a různé sbírky. V době adventu se dává těmto lidem více pozornosti než během zbytku kalendářního roku.

Jakým způsobem vám vánoční svátky dodávají naději do dalšího roku?

Jan Pražan: Že s námi Pán Bůh má další rok trpělivost.

Bob Helekia Ogola: Pro mne osobně je to vánoční zvěst, jež poutá lidi dohromady. Rozdíl mezi lidmi během adventu zanikne. Vánoce prožívají všichni stejně – s radostí.

Vybavíte si z dětství či z pozdější doby nějakou událost z doby Vánoc, jež vám utkvěla v paměti?

Jan Pražan: Když v poddůstojnické škole vypukla během vánočních svátků epidemie chřipky, sešli jsme se v péči o nemocné pouze

Farář Bob Helekia Ogola

my vojáci křesťanského vyznání. Pamatuji si na spolupráci v péči o nemocné s dnešním žilinským biskupem Tomášem Galisem, jenž mi po letech ze svých kněžských příjmů koupil první ležení pro nejdeckou farnost.

Bob Helekia Ogola: Když se vysloví Vánoce, vybaví se mi rodina, která hraje v Africe důležitý faktor. Vánoce jsou tam velkým duchovním svátkem. Dárky, jak je známe z našeho prostředí, se nerozdávají. O svátcích jde především o modlitby, rozjímání

a bohoslužby. Početné rodiny se sejdou tentokrát v kompletním složení, z jejich zástupců nechybí nikdo. Pro mne slovo rodina znamená maminka a její děti – má jich jedenáct, další dvě navíc adoptovala. Když se sejdeme, je nás přes čtyřicet.

Jak trávíte Štědrý den? Můžete nám ho popsat ze svého pohledu?

Jan Pražan: O Štědrém dnu mám povinné modlitby z breviáře. Dále chystáme výzdobu

kostela. Odpoledne jedu za svojí těžce nemocnou matkou do Staré Boleslavi. Zběžně absolvuji večeři s rodinou, která užívá moji chalupu v Rabštejně nad Střelou, případně od ní přivezu večeři, již trávím s paterem Antonínem, který navzdory svému zdraví se jezdí do Nejdku zpovídat, a jeho matkou, jež pracuje v nejdecké Léčebně dlouhodobě nemocných. Pak se těším na příchod reverenda Ogoly, jenž má kázání během Půlnoční. Termín jsme změnili po letech přesného dodržování kvůli skutečnosti, že se značná část populace, navštěvující tuto pobožnost, stačila do 24 hodin opít. Ve 22 hodin je toto riziko značně sníženo.

Bob Helekia Ogola: Na Štědrý den míváme bohoslužby v kostele vždy od půl páté odpoledne, vždycky je připravujeme dva tři dny předem. Jinak máme klasickou štědrovečerní večeři v kruhu rodiny – rybí polévku a salát s kaprem. Večer pak jdu za katolickým děkanem, sloužíme společně Půlnoční. Celý den tedy trávím v Nejdce, kázání v dalších dnech však zajišťuji ještě v Ostrově a v Jáchymově.

Co byste na závěr vzkázali čtenářům časopisu Luft? Vaše poselství (přání) do roku 2014...

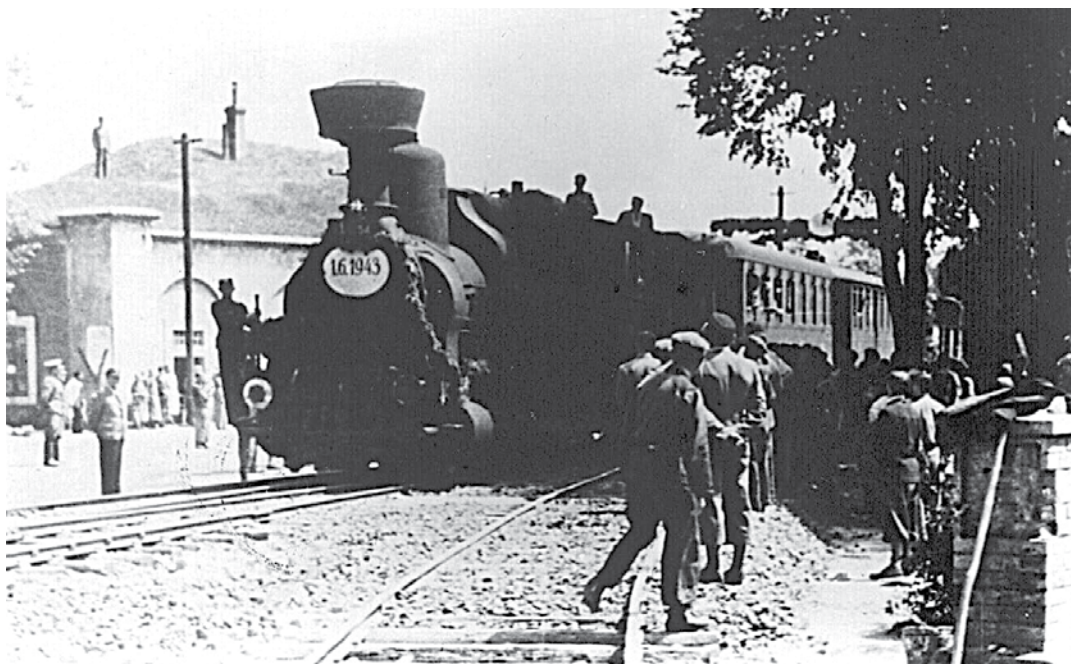
Jan Pražan: Moje poselství zní: Sláva na výsostech Bohu a pokoj lidem dobré vůle, přičemž se v poslední době můžeme přesvědčit, že druhé bez prvního nejde. Těm, kdo o to mají zájem, ze srdce žehnám do nového roku 2014!

Bob Helekia Ogola: Aby byli k sobě lidé blíží, dokázali více odpouštět, nehledali chyby u druhých a přijímali jeden druhého!

Děkuji vám oběma za rozhovor a přejí požehnané vánoční svátky!

**foto pořídil a rozhovor vedl
Pavel Andrš**

Vzpomínka na Vánoce 1943

Příjezd transportu do Terezína v roce 1943 (foto Wikipedia)

Stalo se to v terezínském ghettu někdy v polovině prosince 1943. Tehdy se mě můj spolubydlicí na bloku L218 Saša Mautner zeptal, zda bych si přál na pokoji vánoční stromek. Nemohl jsem odpovědět jinak než hurá – ano. Dodnes nevím, zda to byl více vánoční sentiment, nebo touha po nepatrné vzpouře.

Saša Mautner měl přezdívku „Brouček“ v časech, kdy o liverpoolských Beatles ještě dávno nikdo nic nevěděl. Měl s nimi společné jen to, že vynikal. Nikoliv ve zpěvu, ale v botanice, zoologii a entomologii. Na jeho tehdejších sedmnáct let snad

geniálně. Byl zařazen k práci v rozsáhlém terezínském zemědělství. A naučil se znát dokonale terezínskou pevnost i s blízkým okolím. Jeho přilepšením byly pouze dary přírody, na které jsem byl několikrát, „na večeri ve dvou“, pozván. Servírovaly se mně neznámé plody, houby, žáby a šneci. K trvalému přežití to bohužel nestačilo. Tak jako řada jiných vynikajících dětských talentů zahynul Alexandr Mautner v roce 1944 v Osvětimi.

Ve zde popisovaném čase však ještě žil, myslel a toto vše vymyslel.

Potřebovali jsme pětmetrový žebřík, lano, pilku na železo a svíčky. Pracoval jsem v tom čase ve vodár-

bník přepulit. Výprava se tím rozdělila na dvě skupiny, každá o jednom muži, půlce žebříku a jedné svíci. Svorně jsme dorazili k zamřížovanému oknu, snad bývalé střílně uzavřené řetězem a visacím zámekem. Vůdce výpravy zavelel: „Přefíznout!“ Stalo se. Zámek, snad ještě z časů Marie Terezie, byl šerpou odstraněn a mříž otevřena. Další povel: „Svázat žebříky lanem, spustit do šancí a nahoře uvázat k mříži!“ Pak povel hlavní: „Lez!“

Vyhlédl jsem střílnou a uviděl známou silnici Terezín – Litoměřice s patrolujícím četníkem. Neviděl jsem však, jak vysoko je konec žebříku či lana nade dnem šance. Brouček však nezklamal, průzkum byl perfektní. Žebřík končil dva metry nad zemí, ale lano sahalo až na zem.

Zbývalo padesát metrů k silnici a přeběhnout. Dle pečlivého průzkumu náčelníka akce se patrola vracela

Národní hřbitov Terezín (foto Wikipedia)

ne a ke všemu měl přístup. Pokyn zněl odnést a složit vše nenápadně v prostoru stavebního dvora. Stalo se a noc N byla stanovena na středu 22. prosince, kdy bylo ke zcela mírovým cílům využito rozsáhlé terezínské podzemí.

Tajemnou katakombou tu pochoďují dva mladí muži, každý v ruce hořící svíci a na rameni jeden konec dlouhého žebříku. Celá operace probíhá hladce až do okamžiku, kdy se chodba náhle lomí a žebřík, jakoliv nakláněný, odmítá pokračovat v cestě. Heslo „Kupředu, zpátky ni krok!“ jsme tehdy ještě neznali, a tak nám nezbylo nic jiného než že-

vždy asi po patnácti minutách. Na lesní pých času dost. Les to sice nebyl, ale několik smrčičků tam rostlo. Výběr a řez byl dílem okamžiku, protože k souměrnosti a další estetice se nepřihlíželo. Jako dva bumerangy jsme se po otočce řítili zpět ke spásnému lanu. Vše další bylo hračkou. Vylézt, vytáhnout svázané žebříky, fingovat uzavření mříže a stejnou cestou zpět.

Pokračování stromečkového thrilleru se konalo o Štědrém dnu. Navečer jsme pečlivě uschovaný stromek postavili na stůl. Byl neozdobený a takový i zůstal po celé tři dny. Na víc jsme odvahu neměli.

Hanuš Hron

Terezínská pevnost (foto www.pevnostterezin.cz)

Königsmühle má svou vizi pro další roky

Informační panel v Königsmühle

V sobotu 16. listopadu proběhla v pravé poledne v Háji a v Königsmühle vcelku nenápadná, ale o to důležitější akce. V nádherném dni plném slunce a nasměle mlhy truhlář René Vaněček z Volyně společně s asi deseti dobrovolníky nainstaloval dva venkovní panely o historii zaniklých obcí a hlavně o samotném Königsmühle. U vstupu do bývalé osady na konci úvozové cesty tak lze prostudovat nejen dosavadní informace o přírodních hodnotách Přírodní rezervace Königův mlýn, ale již také o historii staveb, které se zde uchovaly. Informační tabule vznikly díky finanční podpoře z programu Cíl 3 a Česko-německého fondu budoucnosti.

Instalace panelů představuje oficiální stvrzení hodnot, které se ukrývají v údolí Černé vody. Nebylo by to ale možné bez zahájení spoluprá-

ce s majitelem pozemku – s Lesy ČR, a.s. Na schůzce předcházející instalaci se vyvíjela spolupráce Lesů ČR, sdružení DoKrajin, které organizuje práce na uchování ruin Königsmühle, města Loučná pod Klínovcem a Odboru životního prostředí Krajského úřadu Ústeckého kraje. Na základě dohody o spolupráci bude možné udržovat pozůstatky kulturní krajiny v Königsmühle.

Důležitou součástí dohody je přesun termínu konání Land and Art setkání na začátek srpna a zklidnění večerního programu přímo v údolí. Výměnou za tento kompromis Lesy ČR nabídly spolupráci při managementu krajiny – při udržování mostku přes Černou vodu a postavení malého turistického přístřešku za budovou bývalého statku. Na vlastní nebezpečí bude možné zastavit stárnutí obvodových zdí hlavního objek-

tu v bývalé osadě opláštěním korun zdí dřevěným obkladem a částečným svázáním zdí svislými vnitřními dřevěnými profily. Na zakreslení budov do map budeme spolupracovat s Ná-

hánek (Boží Dar), Jan Kašpar ml. (Boží Dar), Václav Havlíček (Boleboř), Milan Bezaniuk (Chomutov), Michal Prokeš (Chomutov), René Vaněček (Volyně), Marek Moudrý

Údolí u Königsmühle funguje jako galerie pod širým nebem

rodním památkovým ústavem v Ústí nad Labem. Další činností v letech 2014 a 2015 může být i obnova bývalého vodního příkopu a mlýnského rybníčku.

Rádi bychom pro spolupráci získali obyvatele Loučné pod Klínovcem. Tomu bychom chtěli pomoci vytvořením stále se doplňující výstavy o historii a dílech v Königsmühle, která bude každoročně od konce ledna instalována v budově Městského úřadu Loučné pod Klínovcem až do samotného konání letního Land

(Chomutov), Petr Mikšíček (Praha). Rádi v našem týmu uvítáme další členy z Loučné pod Klínovcem a okolí.

Při instalaci panelů jsme si všimli, že údolí funguje jako galerie pod širým nebem, jež se stává cílem turistů zajímajících se o křehkou krásu Krušných hor. Potkali jsme zde skupinu věnující se tzv. ekopsychologii – tedy návštěvám silných přírodních míst a naslouchání tomu, co s námi takové místo po duševní stránce udělá. Zdá se, že Königsmühle rozechví-

Promítání v Crottendorfu

and Art setkání. Na podzim 2014 by se mohlo podařit vydat knihu paní Rosemarie Ernst Cesta do mého dětství i v českém jazyce. V ní popisuje život v Königsmühle a okolí a také odhaluje dobrodružný příběh jejího dědečka, člena antifašistického odboje.

V rámci sdružení DoKrajin se vytvořila akční skupina, jež se bude věnovat ochraně místa v dalších letech. Jejimi členy jsou: Jan Kul-

vá struny většiny návštěvníků, kteří se sem rádi a často vrací. Tento fakt nám potvrdil i zájem na německé straně o lokalitu a aktivity s ní spojené. Na promítání filmu o zaniklé obci a předčítání z knihy paní Ernst přišlo v pátek 15. 11. v městečku Crottendorf přes 300 návštěvníků. Podobná návštěva byla i týden předtím v Bad Schlema.

Za sdružení DoKrajin

Petr Mikšíček

Informační panel v Háji

Rolava / Sauersack –

Snad každý, kdo se dnes rozhlédne po rozlehlých loukách severně od Přebuže, si jen těžko představí, že tady na hřebeni Krušných hor kdysi ležela poměrně velká obec Rolava (Sauersack) s více než tisícovkou obyvatel. Posledními dobře viditelnými kamennými svědky těchto časů jsou nyní už jen jeden dům a ruina transformátoru.

První osídlenci přišli sem na hřeben v 16. století díky nalezištím cínu, která sledovali směrem od Ohře podél říčky Rolavy. První písemné zmínky o „Gottes – Zinnzeche“ na území Rolavy pochází z roku 1556. Do místních nehostinných a ponurých lesů přicházeli horníci převážně z Frank. Na živobytí si vydělávali tím, že rýžovali a později dolovali cín

a železnou rudu. Káceli lesy, stavěli malá obydlí a zakládali polička. Jejich práce byla nebezpečná a život hlavně v zimě tvrdý a plný strádání.

Avšak netrvalo dlouho a hory pomalu přestaly vydávat své bohatství, i když ve velmi úzkém měřítku a s přestávkami se zde lidé hornictvím živili až do roku 1945. Mnozí haviři odcházeli hledat štěstí do jiných koutů střední Evropy. Jiní ovšem zůstali a byli

dále vyvíjelo a paličkáři tady vyráběli skutečné umělecké skvosty, které byly dodávány na objednávku do celé Evropy. Už tenkrát ale byla móda velmi proměnlivá. V některých letech se prodávalo velmi dobře, jindy si ale místní takto nevydělali ani na chleba.

Někdy kolem roku 1880 se obyvatelé Rolavy začali věnovat také výrobě perleťových knoflíků. Ještě dnes se tu a tam zatřpytí úlomky vyvrtaných lastur, jejichž zby-

Poslední existující dům v obci, kdysi v něm bývala pošta

Rolava kolem roku 1930

nuceni začít hledat jiné možnosti obživy. Vedle práce v lese začaly celé rodiny někdy kolem roku 1580 s paličkováním jednoduchých lemavek. Paličkování se

ky sloužily pro zateplení podlah v domech. V domácnostech byly produkovány též lemovky, prýmký a jiné výrobky z tylu. Továrny v Rolavě nikdy nebyly. Mnozí

jedna z mnoha zmizelých obcí na hřebeni Krušných hor

tech, kde je dnes můstek směrem na Chaloupky, stával dokonce obilný mlýn.

Rolava spojovaly cesty se sousedními vesnicemi Chaloupky, Přebuz, Jelení a Nancy, přičemž jedna z nejdůležitějších cest vedla z Přebuze přes Rolavu do sousedního saského města Eibenstock. Tyto cesty byly časem přestavěny na silnice. Například poštovní vůz zajížděl pouze do Jelení. Později s rozvojem železnice bylo pro místní obyvatele snadnější cestovat za prací také do vzdálenějších regionů. Nejbližší nádraží byla v Johanngeorgenstadtu (1883), Carlsfeldu (1897) a Nových Hamrech (1899). Kolem roku 1925 začala firma Richter provozovat autobusovou dopravu z Přebuze přes Rolavu, Chaloupky a Nové Hamry do Nejdku.

Blízkost hranice se Saskem umožňovala obyvatelům Rolavy čilý obchod a také pašeráctví.

Mlýn u cesty na Chaloupky patřil rodině Köstlerů

muži chodili denně do Nejdku – do železárny nebo česárny. Každý si jistě dokáže představit, jak to bylo, hlavně v zimě, těžké.

Vzhledem k tomu, že cestování bylo finančně a časově velmi náročné, bylo v obci mnoho živnostníků. Ti byli pro život a samotné přežití velmi důležití. Vedle pekařů, řezníků a malých obchodníků zde byl také zedník, kovář, švec, truhlář, zámečník a krejčí. V mís-

Tato žena nosila lidem zboží z Eibenstocku do Rolavy v každém ročním období

tví. Mnozí pracovali v tamních továrnách. Například ve sklárně v Carlsfeldu nebo v kartáčovně či železárně v Schönheide. Mladé slečny často pracovaly v saských textilkách, například ve Wilkau-Hasslau, kam jezdil vlakový spoj z Carlsfeldu.

Vzhledem k tomu, že lidé v Rolavě nebyli příliš majetní, stavěli si většinou jednopatrové, jednoduché a poměrně malé domy (v roce 1944 měla obec 190 domů). Rolava byla osídlena rozptýleně. Domy byly rozestě jednotlivě na větší ploše. Jejich majitelé měli okolo své pozemky, na nichž pásli kozy. Převládajícím domácím zvířetem však byly slepice. Krávy místní většinou neměli. Koně pak měli jen povozníci, kteří je využívali

k tahání dřeva z lesů na pily nebo k transportu zboží.

Ten, kdo vlastnil pozemek na slunném jižním svahu, se snažil pěstovat trochu obilí nebo brambory. Léto tady bylo většinou krátké, a tak se často neurodilo, nebo úroda uhnula. Okolní lesy byly bohaté na lesní plody a houby. Lidé si přivydělávali jejich sběrem a prodejem v Sasku. Běžné potraviny si pak museli kupovat. Koncem 18. století odsud jezdila koňská spřežení do vnitrozemí pro základní potraviny jako obilí a brambory. K výměnnému obchodu používali obchodníci a kočí vitriol ze saských továren. Jedna taková cesta trvala obvykle čtyři týdny. Potraviny se dovážely také z Chebska.

Rolava nikdy neměla centrální vodovodní síť. Někteří obyvatelé měli v blízkosti svých domů studánky. Dále byla využívána voda ze starých důlních děl nebo z říčky Rolava. Voda z říčky byla sváděna k domům pomocí vodních příkopů. Ty jsou dodnes patrné podél cesty směrem na Weitersglashütte. Elektrický proud sem byl zaveden až v roce 1930.

Rolava náležela k farnosti Přebuz, a v obci tudíž nestál kostel. Na návsi ale stála od roku 1827 kaple Navštívení Panny Marie, která však byla v roce 1856 kvůli špatnému stavu stržena. Naprostá většina (92 %) obyvatel se hlásila k římskokatolické církvi. V obci žilo jen malé procento evangelíků a členů novoapoštolské církve. Ta si zde na sklonku 30. let 20. století vystavěla vlastní modlitebnu.

V roce 1847 byla postavena jednopodlažní budova obecní ško-

Střed obce

Tmavá budova vlevo bývala škola

ly se dvěma třídami. Do té doby se děti učily doma, každý týden v jiné domácnosti. V roce 1882 byla postavena nová kamenná budova školy se čtyřmi třídami a bytem pro ředitele školy. V jedné třídě učil jeden učitel dohromady dva až tři školní ročníky s přibližně 40 dětmi.

rému a levnému pivu přicházela o víkendech také spousta saských sousedů.

Nejdůležitějším vodním tokem regionu je říčka Rolava. Již v polovině 16. století zde byl vybudován vodní příkop. Ještě dnes je dobře patrný jeho průběh až do Přebuze. Za zmínku také stojí,

Do místních hospod zavítali rádi i saští sousedé

Mluvílo se krušnohorským nářečím. Na saské straně Krušných hor je toto nářečí dosud používáno v každodenní mluvě. Podle toho, jak kdo vyslovoval určitá slova, se dalo poznat, odkud pocházel.

V Rolavě panoval bohatý společenský život. Kulturní život utvářely pěvecké spolky, hudební skupiny nebo divadelní spolek. Kolem roku 1900 pak vznikaly sportovní a hospodářské spolky, které se snažily zmírnit nouzi obyvatel. Kulturní život se odehrával především v hospodách, do nichž kvůli dob-

že ačkoli do Rolavy přitéká kyselá voda z rašelinišť, žilo v ní velké množství pstruhů. Pro kluky bylo velkou výzvou lovit tyto hbité rybky holýma rukama.

Odsun německého obyvatelstva po druhé světové válce byl začátkem konce obce. V tehdejší Československu zůstalo pouze asi 10 % obyvatel Rolavy. Byli to buď potřební specialisté, nebo lidé těžce nemocní. Ti, co zůstali, byli přesídleni do jiných obcí. Vzhledem k blízkosti státní hranice s Německem byly za pomoci

pohraniční policie a armády v 50. letech minulého století v podstatě všechny domy srovnány se zemí. Tím byla obec Rolava i se svou pohnutou minulostí smazána z povrchu zemského.

Bez ohledu na to tady ale podle pověstí stále žije velmi přísný Mikuláš a nezbedné děti se ho vždy velmi bály a bojí. Dodnes se v přilehlých saských vesničkách dětem před Vánoci říká: „Nezlobte, nebo přijde Mikuláš z Rolavy...“

**text a foto Ulrich Möckel
překlad Lenka Löfflerová**

Ještě v roce 1967 využívali tyto dva domy pohraničníci

Rolava v roce 1939

Rozloha:	1 118,6932 ha
Poloha domů:	850 až 915 metrů nad mořem
Počet obyvatel:	1 016
Stáli obyvatelé k 17. 5. 1939*:	856
Počet domácností:	238
Zemědělci, lesní pracovníci:	222
Řemeslníci, pracující v průmyslu:	453
Obchodníci, pracující v dopravě:	61
Pracující ve službách:	13
Živnostníci:	100
V domácnosti:	75
Úředníci:	17
Zaměstnanci:	559

*množství stálých obyvatel je menší, protože v té době narukovalo mnoho mužů do války

Studijní cesta do Českého Krumlova

Občanské sdružení Abertamy a Potok e. V. na společném výletě

Účastníci zájezdu v Českém Krumlově

Je druhý listopad 2013. Náš český autobusák pan Řeřicha, němec by se jmenoval Kresse, nás nabírá v Aue. Ve Schwarzenbergu se k nám připojují naši další členové a my vyrážíme dále do Abertam. Na náměstí již netrpělivě čekají čeští účastníci. Všichni se vítáme srdečným ahoj. V Ostrově, Karlových Varech a Plzni k nám pak přistupují další členové Občanského sdružení Abertamy. Autobus je plně obsazen a my pokračujeme dál na jih. Dorážíme do hotelu Rakek v Černé v Pošumaví.

Odtud odjíždíme do Českého Krumlova. Toto překrásné město patří od roku 1992 ke Světovému kulturnímu dědictví UNESCO. Pro nás všechny unikátní a jedi-

nečné město a nádherný zážitek. Odpoledne pokračujeme na zámek Hluboká. Tuto perlu jižních Čech si v žádném případě nemůžeme nechat ujít.

Po návratu do hotelu jsme se dobře najedli a o hodinku později se všichni setkáváme při česko-německé diskusi a prohlídce starých pohlednic významných fotografií česko-německého pohraničí. Atmosféra je moc prima.

V neděli ráno se loučíme s Lipnem a odjíždíme do Českého Krumlova. Tady nás čeká naprostý unikát a hlavní důvod naší cesty – prohlídka s výkladem ve Fotoateliéru Seidel. Srdečně náš vítá jak ředitel muzea dr. Hudičák, tak jeho spolupracovníci. Jelikož je

nás skoro padesát, dělíme se na dvě skupiny. Muzeum je vlastně dokonale dochovaný historický fotoateliér, který dokumentuje chod fotografické firmy z přelomu 19. a 20.

století. Zachovaly se zde nejen dokumenty k vedení firmy, vlastní ateliér a fotoaparáty, ale hlavně velmi rozsáhlá sbírka fotografií Šumavy a jejích obyvatel. Celý prostor je tak velmi autentický. Spolupráce s fotoateliérem vznikla díky tomu, že Občanské sdružení Abertamy pořádalo v minulém roce přednášku dr. Hudičáka v Abertamech a my se tak dověděli také něco o fotografech Krušných hor.

Tím náš výlet skončil a my jsme se vydali na cestu domů. Byl to nádherný a zajímavý víkend! Tato společná akce Občanského sdružení Abertamy a německo-českého kulturního spolku Potok e. V. byla financována Evropskou unií – Evropským fondem pro regionální rozvoj.

**text Marie Franke, Potok e. V.
foto Ulrich Möckel,
Rolf Gierschick**

Na prohlídce ateliéru Seidel

Merklíňští zpěváci už ladí hlasy

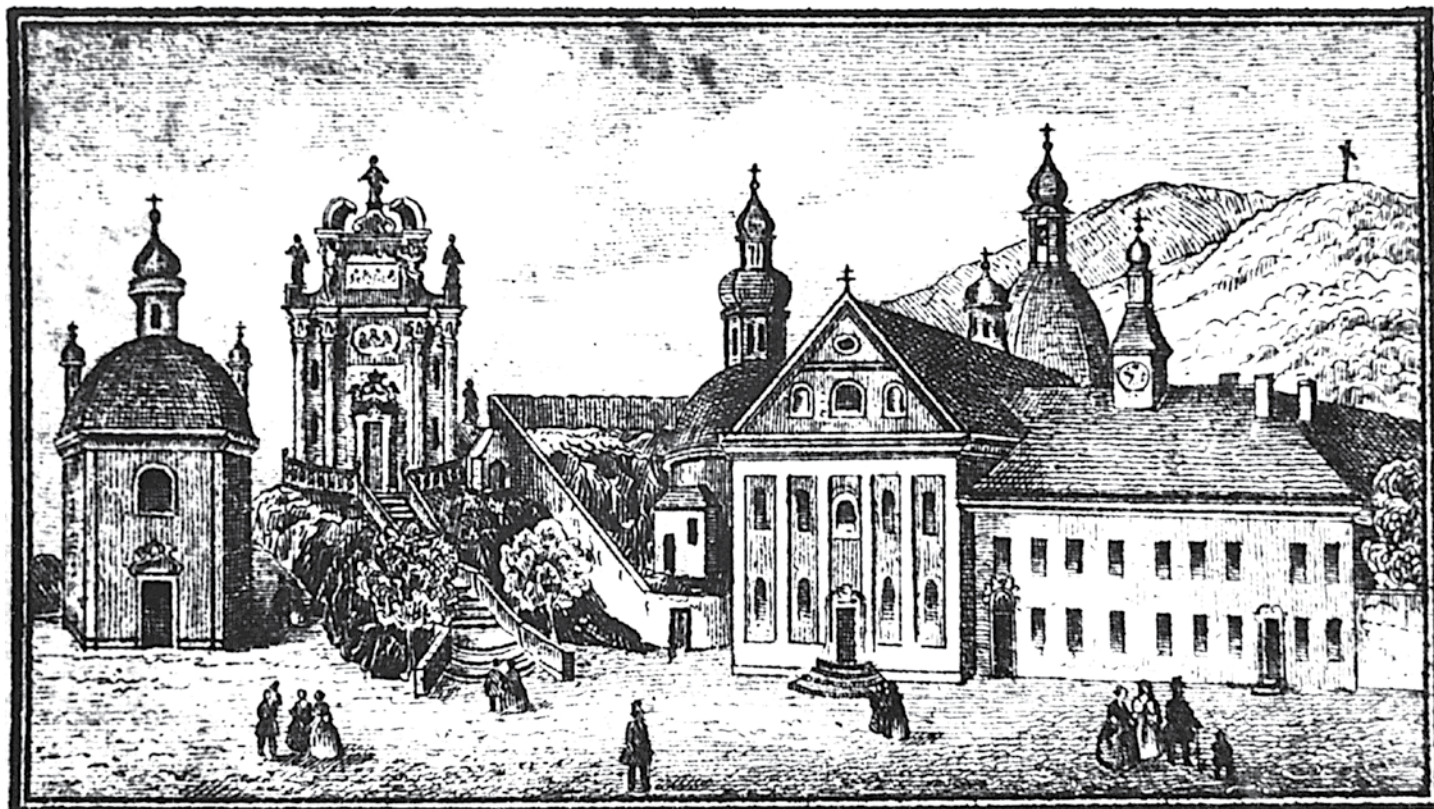

Zpěvačky a zpěváci Merklínského pěveckého sboru žijí už od počátku října vánočními písněmi a ladí hlasy. Dnes trochu štihlejší a spíše příležitostný soubor, omlazený ale o dvě studentky, se těší na tradiční koncerty. Letos se do našich řad vrátila Jarmila Wöllnerová se svojí kytarou a příjemným altem.

Příznivci mohou pěvecký soubor slyšet v pátek 13. prosince od 17 hodin v hroznětinském kostele. O den později vyjíždíme do Oberwiesenthalu. V neděli 22. prosince v 17 hodin si s námi můžete zazpívat u merklínského rozsvíceného stromu. Vánoční program ukončíme 29. prosince v 16 hodin v abertamském kostele. K dospělým zpěvákům se přidají i malí zpěváci ze základní školy. Jejich soubor Skřivánek, jež stejně jako ten dospělý soubor vede Monika Šebestová, se chystá potěšit svými milými hlásky seniory v Merklíně a v Perninku. Zastavte se s námi v předvánočním shonu.

Ivana Matušítková

Posvátný okrsek

ST. FLORIAN-CAPELLE und PIARISTEN-KLOSTER in SCHLACKENWERTH.

Dnešní tip na výlet vás zavede do klášterního areálu v Ostrově. Budete si zde připadat, jako když otevřete knihu více než tři sta let starou, s mnoha obrázky a příběhy, které historii ostrovského posvátného okrsku provázely a které ji ilustrují.

Na jejím samém počátku stojí mnohotvárná postava severoněmeckého vévody Julia Heinricha Sasko-Lauenburského. Protože se jako jeden z řady mladších synů nemohl stát dědicem malého, protestantsky orientovaného vévodství, chopil se příležitosti, kterou mu poskytl počátek třicetileté války, a vstoupil se svým regimentskem do služeb císaře. Což ovšem znamenalo i změnu víry, měl-li bojovat po boku katolického císaře Ferdinanda II. proti účastníkům „české rebelie“ – stavovskému povstání roku 1618.

Odměnou za jeho vojenské služby se, mimo jiné, stalo i panství Ostrov, tehdy Schlackenwerth, které získal do zástavy roku 1623 a o dva roky později jako dědičný majetek. Byl to příběh typický pro toto období, kdy byly majetky neposlušných předávány především cizí, takzvané „pobělohorské“

šlechtě. Rezidenčním městem, centrem jednoho z vévodových osmi západočeských panství, byl právě Ostrov se zámek předchozích majitelů, hrabat Šliků. Po nich patřil na pouhých dvacet let i s panstvím neposlušnému městu Ostrov. Jeho měšťané pak velmi brzy pocítili tvrdou pěst nového pána, stali se opět poddanými se všemi strastmi tohoto stavu.

Jako výraz trvalého vlastnictví dal vévoda Julius Heinrich položit roku 1644 základní kámen pro honosnou rodovou pohřební kapli sv. Anny. Stavba v sousedství slavné vévodovy zámecké zahrady, onoho „osmého divu světa“, trvala sice dlouho, až do roku 1663, ale stala se – a na štěstí stále ještě je – první stavební památkou „posvátného okrsku“ a navíc architektonickým klenotem města. Jde totiž o jednu z nejstarších českých raně barokních centrálních staveb (na půdorysu osmiúhelníku), ovlivněnou italskou renesanční architekturou. Jen o vlas unikla kaple demolici za čtyřicetiletého pobytu československé armády v klášterním areálu. Z beznadějného stavu po roce 1989 doslova vstala z mrtvých a roku 2007 se opět zaskvěla v celé kráse.

Dnes hostí model zámeckého parku a přehled bohaté stavební činnosti vévodů Sasko-Lauenburských a markrabat Bádenských.

Vdova po vévodovi Anna Magdalena, rozená kněžna Lobkoviczová, dala v těsné blízkosti kaple budovat piaristickou kolej. Tento vzdělávací ústav, latinské gymnasium, se měl stát vítanou příležitostí pro studium chlap-

ců z Ostrova a okolí, ale zároveň přispět k rekatolizaci celé oblasti. Násilné naplňování císařského prohlášení „Či vláda, toho víra“ se tu totiž setkávalo, stejně jako omezování práv a svobod města, s houževnatým odporem. Školy piaristů byly ovšem poměrně tolerantní, s důrazem na výchovu hudební.

Z ostrovské koleje vzešla řada církevních i světských hodnostářů, a také

Pohřební kaple svaté Anny

v Ostrově

Klášteřínský kostel zvěstování Panny Marie

dosud uznávaný barokní skladatel Johann Caspar Ferdinand Fischer, jehož dílo ovlivnilo i tvorbu Johanna Sebastian Bacha. Ke koleji přiléhá klášterní kostel Zvěstování P. Marie, jehož stavbu uskutečnil a roku 1674 dokončil pražský stavitel Martin Reiner. Ostrovský sochař Martin Möckel dotvořil vnitřek kostela svými mistrovsky řezanými sochami. Zachovaly se, bohužel, jen nepatrné zlomky jeho díla – ukázkou je postava sv. Anny u trosek hlavního oltáře. Konvent a kostel se zvonici dovedl k dokončení již syn Anny Magdaleny a Julia Heinricha, Julius Franz.

Také tento kostel byl doslova vzkříšen ze stavu nejvyššího ohrožení. Stal se kulturním centrem, místem koncertů a výstav. Jeho zákristie a první kůr dokládají ve stručnosti dějiny města. Druhý kůr pak představuje produkci ostrovské porcelánky Pfeiffer a Löwenstein (PULS), která byla po pouhém čtvrtstoletí, v roce 1948 zrušena. Jde tady o dobové ilustrace přímo hmatatelné a pastvu pro oči.

Další kapitolou v historii rozrůstajícího se posvátného okrsku se stala v letech 1692–1693 kaple sv. Floriána. I v jejím příběhu se odráží duch doby, v níž vznikla. Dne 28. prosince 1691 vyhořel ostrovský zámek. Domy města, k nimž těsně přiléhal, však zůstaly nepoškozeny, stejně jako celé město. Reakce na tuto v podstatě nešťastnou událost byla ze strany mladičké, před rokem za markraběte Bádenského provdané sasko-lauenburské princezny Sibylly neočekávaná – rozhodně alespoň pro člověka naší doby. Sibylla Augusta

poděkovala ochránci před ohněm, sv. Floriánovi, za záchranu města a věnovala mu novou kapli v posvátném okrsku. Protože požár vypukl o svátku „Nevíňátek“ – tedy vraždění betlémských dětí, ztvárnil italský malíř, pravděpodobně Paolo Mani, dávnou tragédii malbou v kopuli kaple.

Také osudy této, opět centrální stavby se štukovou výzdobou byly přinejmenším dramatické. Byl zde uložen nyní již nezvěstný svícen s podkovami koně, na němž markrabě Ludwig Wilhelm Bádenský svedl roku 1691 vítěznou bitvu s Turky. Manželem Sibylly Augusty byl totiž právě tento

Kaple svatého Floriána

slavný vojevůdce a zachránce křesťanské Evropy před osmanskou agresí. Za císaře Josefa II. byla kaple v dů-

sledku reforem odsvěcena. Stala se kontribuční sýpkou a byla pro tento nový účel patřičně „upravena“. V roce 1933 se změnila v památník padlých v první světové válce a po druhé válce v armádní skladiště. Dnes připomíná v důstojném a doufejme již definitivním stavu všechny oběti násilí v ostrovském regionu v průběhu dvacátého století, od padlých v obou válkách přes deportace, vraždění a věznění až po politické vězně v táborech nucených prací. Lidské tragédie se zde tak setkaly

ku, nad dlouhým schodištěm. Také ji dala postavit Sibylla Augusta jako dík, tentokrát za uzdravení bádenského korunního prince. Došlo k němu údajně na cestě ze švýcarského poutního místa Einsiedeln. Podle původního vzoru postavená a kopií milostné sošky Panny Marie opatřená, stala se i tato kaple brzy poutním místem pro Ostrov a celé okolí. Váže se k ní také pověst. Stavitel kaple musel své dílo dokončit rychle a použil k tomu pomoci temných sil. Cenou za tuto službu byla ovšem duše

Kaple Panny Marie Einsiedelské a kaplička Panny Marie Bolestné

s tragédií namalovaných betlémských dětí jako varování i přes staletí účinné a potřebné.

stavitele. Když byla kaple dostavěna a ďábel si přišel pro svou mzdu, ukryl se vyděšený stavitel za sochu Panny Marie. Jakmile se jí ďábel dotkl, zběhl a socha zčernala. Ze zlosti chtěl kapli povalit, ale namáhal se marně. Na nadpraží vchodu zůstal v kameni jen otisk jeho ruky. Ten tam skutečně stále ještě je, ovšem jeho pravý význam určitě nesouvisí se zlou mocností, spíše tak stavbu označil sám stavitel. Možná se též otisk vztahuje k obdobnému znamení ve švýcarské Einsiedelské kapli, kterou měl tímto dotekem posvětit sám Kristus. Kaplí, zasvěcených Panně Marii Einsiedelské, je po celém světě spousta, avšak právě ta ostrovská zachovala podobu originálu. Ten totiž zničili roku 1798 napoleonské oddíly a jeho náhrada z druhé poloviny 19. století už vypovídá o jiné době. Mimořádně zbožná markraběnka dala po svém přesídlení do bádenského Rastattu v roce 1814 založit téměř stejnou kapli i tam. V příštím roce tak bude v Rastattu, partnerském městě Ostrova, oslaven kromě třicátého výročí Rastatt-

Optimističtější příběh je spojen s kaplí P. Marie Einsiedelské z roku 1710, a to na nejvyšším místě okr-

Konvent – kolej piaristů

ského míru také vznik druhé Einsiedelské kaple.

Ostrovská předloha této stavby, zachráněná a obnovená také díky rasmattským nadacím a nadaci německého spolku ostrovských rodáků, byla vysvěcena plzeňským biskupem Františkem Radkovským roku 2002.

Skupinu kaplí doplnila na konci 17. století ještě drobná kaplička Panny Marie Bolestné, z níž zbyl jen fragment

zdíva, a musela být podle fotografických dokladů postavena celá znovu. Také Pieta, vystavená zde v letních měsících, není již původní.

Své poslání změnil několikrát i sám konvent, jenž jediný a obývaný unikl větší devastaci. V piaristickém gymnasiu se měnil počet tříd i žáků, na čas se konvent stal (1850) vojenským lazaretem, nějaký čas byl zcela opuštěn. Teprve když se novými ma-

jiteli stali velkovévodové z Toskány (boční větev vládnoucích Habsburků) a roku 1859 sem z Florencie přesídlil či lépe řečeno byl vyhnán velkovévoda Leopold II., prosadilo město díky jeho pomoci a vlivu znovuvotevení gymnasia a návrat piaristů. Postaral se i o řadu oprav a dalších vylepšení města – po tři období působil totiž v Ostrově jako starosta. Takovou osobnost v čele asi jiné město u nás nemělo! Gymnasium bylo nicméně po třinácti letech stejně zrušeno, piaristé odešli, tentokrát již navždy.

Chátrající areál získal koncem 19. století německý ženský řád Sestry křesťanské lásky a zřídil v něm internátní dívčí školu. Studovala tu i naše filmová herečka Zita Kabátová. Za druhé světové války se konvent

stal útočištěm pro děti z bombardovaných německých měst a na jejím konci útočištěm bezprizorných dětí a chovanců Charity. Roku 1946 musely Sestry křesťanské lásky Ostrov opustit a na nějaký čas zde působily řádové sestry české. Na začátku 50. let získala areál československá armáda. Na její pobyt doplatily především všechny sakrální objekty. Konvent je dnes změněn na byty a kostel, všechny kaple i se zahradou a nově postavenou přírodovědnou stanicí vybízejí k návštěvě a dávají doslova sáhnout na svou téměř čtyřistaletou historii, poznat její umění, příběhy i osobnosti. A to tím spíše, že zde je od 8. prosince instalována velká vánoční výstava Betlémů.

**text Zdenka Čepeláková
foto Jiří Kupilík**

Kdy se vydat na výlet

Klášteří areál je přístupný denně kromě pondělí od 9:30 do 12:30 a od 13:00 do 17:30 hodin. Na Štědrý den od 9:30 do 14:00 a na Silvestra od 9:30 do 15:30 hodin.

Lyžaři na Božím Daru opět slavili

V krásném prostředí apartmánů Engadinu na Božím Daru se 23. listopadu konala oslava sedmdesátin krušnohorského běžce Jirky Peřiny. Událost sama o sobě krásná, ale v tomto případě šlo o akci opravdu mimořádnou. Setkala se zde většina lidí, kteří stáli na počátku běžeckého lyžování v Krušných horách po druhé světové válce a kterým bychom měli být vděční za položení základů úspěšnosti tohoto sportu jak po stránce vynikajících sportovních výsledků našich reprezentantů a trenérů, tak i za vytvoření podmínek jeho rozvoje pro nejširší veřejnost.

S kým jste se mohli na oslavě potkat? Budu trochu obšírnější, protože si to účastníci zaslouhují a také je dobré je připomenout širší veřejnosti i těm, kteří si na ně pamatují ještě ze závodů a jiných sportovních akcí. Od úplně nejstarších to byli oslavenec Jirka Peřina a Petr Funk. Další skupinu tvořili závodníci Slovanu Karlovy Vary, založeného před 55 lety „dědou“ Pravečkem – Bruno Heřman, který přijel až od Baden-Badenu, a Venca Praveček. Za nimi následovala další úspěšná skupina, kterou na oslavě reprezentovali Jana Trnková, Honza Novák, Jirka Kupilík, Olda Vastl a Jiří Žahourek. Mohl bych pokračovat dále, protože prakticky všichni účastníci pro lyžování v Krušných horách něco udělali. Přece jen ještě musím zmínit téměř devadesátiletého Míru Poláka, vodáka a bývalého náčelníka horské služby, o málo mladšího Láďu Krále, slavného potápěče, a Pepu Roubíčka, zástupce sjezdového lyžování.

Ještě pár vět na závěr. Hlavní organizátorka oslavy, paní Jitka Peřina, mě požádala, abych i touto cestou poděkoval majiteli a zaměstnancům Engadinu za mimořádně zdařilou akci. Vše probíhalo ve velmi milém prostředí s živou kapelou, tancem, výborným jídlem a pitím.

**Michal Soukup
foto Zuzana Hackerová**

Oslavenec Jirka Peřina

Běžecké lyžování v Krušných horách

Rozcestník

Druhá etapa Koncepce běžeckého lyžování v Krušných horách měla za cíl zmapovat, kde se provozuje běžecké lyžování a které oblasti by byly pro tento sport ještě vhodné. Dokumentace byla zpracována, trasy zmapovány a následně projednány s vlastníky pozemků a s orgány ochrany přírody. Jednotlivé trasy přirozeně nově vzniklých okrsků by se tedy mohly už v brzké době objevit na por-

tálu zobrazujícím stav upravenosti běžeckých tras. V současné době je pro běžecké lyžování zmapován celý Karlovarský kraj.

Dopracován byl také tzv. Základní plán značení. Ten obsahuje mapu s umístěním základních rozcestníků

Směrovka

(celkem 182) a návrhy jednotlivých směrovek. Ve spolupráci se zástupci horské služby byly vytipovány rozcestníky, na kterých by byla umístěna cedulka s kontaktem na horskou službu v případě nebezpečí. V okrsku Klínovec je navrženo 20 rozcestníků, v okrsku Boží Dar a Jáchymov 73, v okrsku Horní Blatná, Pernink, Abertamy 34, v okrsku Nejdek, Vysoká Pec 32, v okrsku Bublava, Stříbrná 16 a posledních sedm rozcestníků (zákazových značek) bylo naplánováno podle potřeb ochrany přírody.

Na značení běžeckých tras v Krušných horách schválilo zastupitelstvo Karlovarského kraje dotaci 400 000 Kč. A jak by měly směrovky vypadat? Tabulka bude obsahovat číslo rozcestníku, název a nadmořskou výšku. Na směrovce oranžové barvy s logem lyžaře v hrotu bude umístěn až třířádkový text a kilometráž zaokrouhlená na stovky metrů. Pod

směrovkou bude na vytipovaných rozcestnících umístěna tabulka horské služby podle jednotného značení v ČR.

Projednává se odsouhlasení s vlastníky pozemků, na kterých budou rozcestníky umístěny. Vše je plánováno po etapách s ukončením v příštím roce. Počítá se i s pravidelnou údržbou v pětiletém cyklu.

Na projekt navazuje i fungování Krušnohorské o.p.s. Před rokem založená společnost se angažovala nejen v rozšíření a přípravě nových tras, ale úspěšnou spoluprací s městy Karlovy Vary, Ostrov a dalšími v regionu získala i nemalé finanční prostředky určené především na úpravu běžeckých stop.

Pro letošní sezónu připravila inovaci prodáváných „placek“. Víkendová či týdenní placinka stojí 100 Kč a celoroční vstupenka 300 Kč. Výtěžek z prodeje těchto vstupenek bude vrácen do úpravy a údržby lyžařských tratí. Na letošních placinkách jsou vyobrazení reprezentanti v klasickém lyžování, kteří vyrostli v Krušných horách. Protože sportovce máme

připravené na několik let dopředu, naskytá se vám možnost získat za několik let celkem unikátní sbírku včetně L. Bauera, R. Höhlna, E. Hákové a dalších. Ke každé placce dostanete písemné představení příslušného sportovce.

Placka může být i vhodným vánočním dárkem pro lyžařské nadšence – svému novému majiteli udělá určitě radost a navíc pomůže při úpravě krušnohorských stop. Placky si můžete zakoupit v informačních centrech na Božím Daru, v Abertamech, v Ostrově, v hotelu na Plešivci i na Novaku na Božím Daru a v Hudy sportu v Karlových Varech.

Po vzoru Jizerskohorské společnosti připravuje Krušnohorská o.p.s. také návrat masového lyžařského závodu na Boží Dar, který zde proběhne 8. a 9. února 2014. Bude mít několik kategorií a svojí trať si najdou jak „profíci“, tak turisté, děti i kategorie masters. Více o závodu najdete od 15. prosince na www.bozidarskykarel.cz a v lednovém čísle Kušnohorského Luftu.

Jiří Kupilík a Jan Novák

Placka

Božídarský myslivecký ples již posedmnácté

V hotelu Praha v Božím Daru se 23. listopadu konal tradiční myslivecký ples pořádaný Loveckou společností Boží Dar. Tato akce každoročně zahajuje krušnohorskou plesovou sezónu. O zábavu se jako obvykle starala nejdecká skupina Ještěřice pod vedením Pepy Demčáka, příznivci country mohli navštívit restauraci a produkci skupiny Fernetec. V tombole mimo zvěřiny bylo možno vyhrát i skleněné výrobky či pravý krušnohorský med.

Karel Picura

Večerní povídání aneb

Božidarský Špičák – hora plná pokladů

Na konci září se v Královské mincovně v Jáchymově konala zajímavá přednáška „Známé pověsti z Krušných hor a Podkrušnohoří“. RNDr. Petr Rojík, Ph.D., poutavým vyprávěním s řadou obrázků uvedl posluchače do světa sopek, zemětřesení, minerálních pramenů, mofet, jezer, rašelinišť, rudních žil a dolů. Ukázal na spojení pověstí s realitou, uvedl, že naši moudří předkové byli obdařeni neskutečnou intuicí a „selským rozumem“. Moderní věda musí dát často za pravdu příslovečnému zrnku pravdy, které se ukrývá pod romantickým hávem pověstí.

Když půjdete cestou za Božidarským rašeliništěm, dostanete se pod vcelku nenápadný kopec, Božidarský Špičák. Nikdo z poutníků, turistů, výletníků netuší, že tato nenápadná hora je plná pokladů. Klíčem k otevření hory je prý malý, nenápadný kvítek, který vpodvečer, když se stmívá, krátce, ale jen nepatrně světlkuje, méně než svatojánská muška. Proto není snadné ho najít. Roste na rozlehlé, směrem k Plešivci se svažující louce, na níž jsou dodnes patrné základy kdysi oblíbené restaurace Wunderblume (U čarovného kvítku). Vyrostle zde každým rokem a s jeho pomocí se dá o půlnoci hora na hodinu otevřít a šťastlivci si tam může nabrat pokladů, kolik unese. Nesmí však promluvit, jinak zůstane v jejích útrobách navěky uvězněn.

Před mnoha lety se podařilo proniknout do vnitřku hory mladému horníkovi. Stál tam v němém úžasu před sbírkou minerálů, jaké do té doby v dole nikdy nespatřil. Neprojel ale hamižnost, lakotu ani chtivost po pokladu. Pouze oslněn nádhrou minerálů si potichu povzddechl: „Bože, to je krása.“ To však neměl dělat. Ale dívka, jež poklad střeží, se ho zželelo, přestala zpívat a zvolala: „Nikomu nesmíš prozradit, co jsi zde viděl, a rychle utíkej!“ Na poslední chvíli vyběhl z hory, která se za ním zavřela. Nikomu nic neřekl. Až jednou měl neklidné spaní a celé to nevědomky vyprávěl. Následující den večer se jako obvykle uložil ke spánku, ale již se neprobudil. Nicméně celé vyprávění slyšela jeho matka, která si ho nenechala pro sebe, a tak se nám dochovalo do dnešních dnů.

Po otevření hory se objeví nádherný vstupní portál. Následuje několik prostorných, krásně malovaných síní se stropy s klenbou skřípkového typu. U vchodu vyjde šťastlivci v ústřety půvabná dívka nevidané krásy. Představí se mu jako Marcebilka, dcera ochránkyně Krušných hor Marcebily. Přivítá ho a vyzve, ať si vše prohlédne a vezme to, co může unést. Pak začne líbezně zpívat způsobem dosud neslýchaným, protože zpívá současně soprán, mezzosoprán i alt tak, jak zpíval hornické písně v 19. století jáchymovský ženský sbor.

Vpravo za vchodem je vidět zkašený strom, u jehož kořenů se povalují shluky ryzího stříbra. Stačí jen sbírat. Následují drahé kameny a vzácné minerály. Mezi nimi lze spatřit žlutý minerál, nazvaný o mnoho

let později k počtě mineraloga Jiřího Čejky čejkait, a hned vedle něj ještě vzácnější jáchymovit. Dále vzácné minerály, které se nacházejí pouze v jáchymovské oblasti, jako pseudojohannit, vajdakit, švenekit.

Handstein – umělecké dílo představující často hornickou krajinu, většinou na kalichu či jiném podstavci ze zlata

co na přednášce nebylo

Také je zde truhla plná kuliček z přírodního drátového stříbra, které jsou daleko cennější než stříbro samé. Na co se dívat dříve, když vedle je truhla plná stříbrných čtvrt- a půltolarů, tolarů i dvoutolarů šlikovské i královské ražby.

Na stříbrné polici je několik desítek handsteinů, krásnějších než ty, co kdysi vytvořili jáchymovští mistři Conz Welcz a zejména jeho pomocník Caspar Ulich pro císaře a vysokou šlechtu a které jsou ještě dnes k vidění ve vídeňském muzeu. Poháry, konvice, truhlice i truhličky, vše z ryziho stříbra. Umělecky provedené meče, kopí, brnění. Tolik věcí, až oči přecházejí. Nádherné obrazy malované na stříbrném plechu, a to zdaleka není vše. Ovšem kdo si to má všechno pamatovat. Již uplynula hodina a Marcebilka diskretně upozorňuje, že za minutu se hora uzavírá. Tak honem ven do našeho světa.

Našel se i člověk, který chtěl chytřit. Však se také jmenoval Franta Chytrák. Pracoval v Eliášském údolí na Rudolfově šachtě, bydlel na Vršku, a proto to neměl na louku pod Špičákem daleko. Tam měl schovanou kosu a nůši. Nic nehledal, jen posekal kousek louky, trávu s lučními květy nacpal do nůše a o půlnoci šel k hoře. Jednou se mu podařilo mít kvítek v nůši. Nedržel ho však v ruce, hora se neotevřela a ozvalo se jen slabé cinknutí. Za svitu svíčky našel

Hostinec U čarovného kvítka – Wunderblume

Franta u paty skály jeden tolar. Doma ho prozkoumal a zjistil, že to je tolar mincmistra, kterého soudili pro zpronevěru. Franta nebyl hamižný, vzal si toto varování k srdci a vícekrát se o nečestný způsob hledání kvítku nepokoušel.

Nadále však pilně navštěvoval hostinec Wunderblume. Ten byl stále plný. Brousili sem chlapi z Božího Daru, Horní Blatné, Ryžovny, Jáchymova, Abertam, Hřebečného, ale často i ze vzdálenějších míst. Že prý musí

hledat čarovný kvítek. Avšak Heinz Modes, jenž mi to celé vyprávěl, říkal, že to bylo kvůli sličné hostinské. Každý ji obdivoval. Vždyť to také byla sestřenice Marcebily, která jí přenechala veškerou svoji krásu. To však tenkrát nikdo netušil.

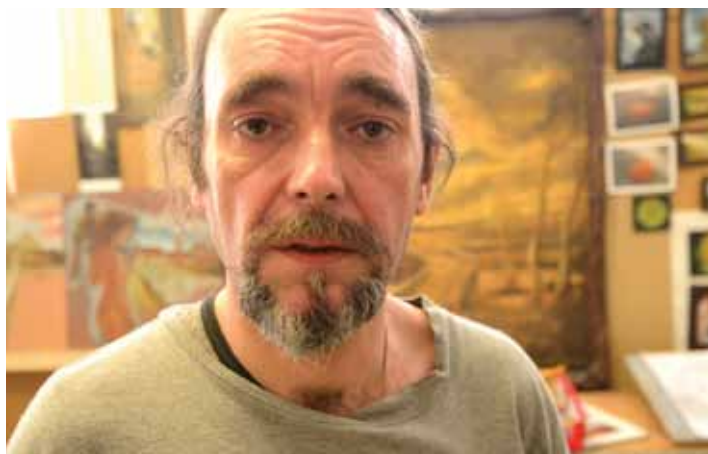
Kde je dnes konec sličné hostinské? Z hostince sice zbyly jen základy, ale pověsti zůstaly. A i tato o pokladech v hoře má reálný základ. Nechte si o nich zdát. Dobrou noc.

Jaroslav Ohech

Pozvánka na promítání v Perninku

Film Rodina počká odhaluje těžkou situaci rodin vězňů

Součástí filmu je i příběh malíře Miloše Čekana, odsouzeného za nepacení alimentů, a jeho rodiny

V České republice je aktuálně 16 000 vězňů ve výkonu trestu. To se týká zhruba 12 000 rodin. Sociální situace těchto rodinných příslušníků není veselá a lze říci, že výkonem trestu trpí mnohem více právě oni, nikoliv sami vězni. Hlavním problémem se pro ně stávají nezaopatřené děti, dluhy a ostuda, kterou představuje fakt mít někoho z rodiny ve vězení.

V současné době u nás funguje několik organizací, které se těmto rodinám v jejich nelehkém období snaží pomoci. Jednou z nich je i občanské sdružení Za branou. To provozuje svépomocnou skupinu rodinných příslušníků, kteří si vzájemně pomáhají přežít tíživou situaci, a sdružení Za branou jim platí cesty do Prahy na setkání této skupiny a rodinám s nedospělými dětmi i cesty do vězení za rodiči.

Právě příběhy lidí z této svépomocné skupiny tvoří hlavní téma dokumentárního filmu Rodina počká, který v roce 2013 natočil Petr Mikšíček. Pokud vás tyto silné příběhy životních zvrátů, odvahy, víry a odpuštění zajímají či se vás přímo dotýkají, přijďte se na něj podívat 10. ledna 2014 v 19 hodin do komunitního centra v Perninku. Promítání organizují časopis Krušnohorský LUFT, sdružení Za branou a autor filmu Petr Mikšíček.

(red)

Štědrý večer patří setkání celé rodiny, celý den se postíme...

Po setmění se v chalupách rozsvěcovaly svíčky a rozzářila okna, svícny ve tvaru oblouku (Schwibbogen) a hvězdy měly ukázat horníkům cestu. Světlo bylo, je a bude pro horníky, nejen pro ty krušnohorské, posvátné.

V kuchyni se na Štědrý večer většinou tradičně připravoval postní pokrm – ryba s bramborovým salátem (řízek, drůbež a bílé klobásky patřily k jiným dnům). Na stránkách Krušných hor bývala štědrovečerní tabule velmi skromná. Několik kousků jablek, stůl ozdobený větvíčkami a sušenými kousky křížal z jablek či hrušek a jen u někoho pár ořechů a kousky sladkého pečiva. Pocukrovaná štola byla na stolech bohatších rodin. K vařeným omaštěným bramborám bývala většinou ryba – slaneček. Když se dva dny vymáčel ve vodě nebo mléce a dobře upravil, byl chutný. Tuším, že z něj naši předkové nepřipravovali filety..., na Štědrý večer býval kousek herinka pro každého z rodiny.

Kdo z vás o Štědrém večeru najde pod talířem rybí polévku velkou nazlátlou rybí šupinu, bude mít nejen štěstí, ale budou se ho držet i peníze. Ve většině rodin z Krušnohoří následuje po štědrovečerní polévce hlavní chod, často jím bývá bramborový salát a kapří podkovy smažené v klasickém trojbalu.

Recept na bramborový salát (10 porcí)

Suroviny:

- 1 kg ve slupce vařených brambor (varný typ A – salátovky)
- 1 větší cibule (na kostičky krájená a orestovaná na sádle)
- sůl, špetka cukru, pepř mletý bílý
- 2 lžíce hořčice, sterilovaný hrášek, 4 lžíce sterilované zeleniny
- 2 vejce uvařená natvrdo
- 4 sterilované okurky, dvě lžíce estragonové hořčice (plnotučné)
- bílý jogurt, lze doplnit domácí majonézou, lžička okurek, nastrouhané jablko

Uvařené horké brambory ještě ve slupce vysypeme na plech a propíchneme vidličkou, po vychladnutí je oloupeme a nakrájíme na kostičky, přidáme orestovanou, nejmenší nakrájenou cibulku, sterilovaný hrášek a nakrájené vejce. Zeleninu a okurky nakrájíme nejmenší, přidáme nastrouhané jablko a jogurt ochucený hořčicí, nezapomeneme jej osolit, opepřit, přidat špetku cukru. Podle chuti a konzistence přidáme okurkový lžek (nálev) a další koření. Vše důkladně promícháme, můžeme doplnit i domácí majonézou, uložíme do salátové misky a necháme do druhého dne uležet. Bramborový salát servírujeme na štědrovečerní tabuli na ozdobené salátové mise.

Štědrovečerní kapr (varianta bez trojbalu)

Čerstvě vykuchaného a očištěného kapra naporcujeme, jednotlivé porce osolíme, potřeme česnekem a obalíme v mouce s paprikou. Porce kapra opečeme na pánvi a servírujeme teplé.

Štědrovečerní kapr (obalený v trojbalu)

Očištěné a podél žeberních kostí nakrájené porce čerstvého kapra naporcujeme, osušíme, pokapeme citronem a osolíme. Připravíme si hladkou mouku, rozšlehané osolené vajíčko s mlékem a strouhanku. Porce obalíme v pořadí mouka, vajíčko, strouhanka. Obalené podkovy smažíme na kvalitním tuku.

Porce podáváme podle chuti v teplé nebo studené úpravě.

text a foto: Projektový tým SOŠ a SOU Nejdek,
v rámci projektu Cíl 3 – Erzgebirge/Krušnohoří kulinarisch erleben

Heiliger Abend gilt als Treffen der ganzen Familie, ganzen Tag wird gefastet...

Wenn es dunkel wird, werden die Kerzen angezündet und die Fenster aufgeleuchtet, die Schwibbogen und die Sterne sollten den Weg zeigen. Das Licht war, ist und wird nicht nur für die erzgebirgischen Bergleute heilig.

In der Küche am Heiligen Abend wird meistens als Fastengericht Fisch mit Kartoffelsalat (Schnitzel, Hühnerfleisch und weiße Wurst gehörten zu anderen Tagen) traditionell zubereitet. Auf den Abhängen vom Erzgebirge war die Festtafel am Heiligen Abend sehr bescheiden. Ein paar Stücke Äpfel, der Tisch geschmückt mit Ästen und getrockneten Stücken vom Dörrobst von den Äpfeln oder Birnen und nur bei einigen ein paar Nüsse und Stücke vom süßen Gebäck. Die mit Zucker bestreute Weihnachtsstolle gab es nur auf den Tischen der reicheren Familien. Zu den gekochten geschmälzten Kartoffeln gab es meistens Fisch – Hering. Wenn dieser zwei Tage im Wasser oder Milch eingetaucht und gut zubereitet wurde, war er sehr lecker. Ich nehme an, dass er auch von unseren Vorfahren nicht filetiert wurde..., am Heiligen Abend gab es ein Heringsstück für jeden Familienmitglied.

Wer von Ihnen heute unterm Teller mit Fischsuppe eine große goldige Fischschuppe findet, wird nicht nur Glück haben, er wird auch viel Geld besitzen. In den meisten Familien an den Abhängen vom Erzgebirge folgt nach der Suppe am Heiligen Abend die Hauptmahlzeit, oft gibt es Kartoffelsalat und Karpfenfilets in Form von Hufeisen in klassischer Panade.

Kartoffelsalat – Rezept für 10 Portionen

Zutaten:

- 1 Kg in der Schale gekochte Kartoffeln (Kochkartoffeln Typ A – Salatkartoffeln),
- 1 größere Zwiebel (in Würfel geschnittene und auf Fett angeröstete)
- Salz, eine Prise Zucker, gemahlener weißer Pfeffer
- 2 L Senf, sterilisierte Erbsen, 4 L sterilisiertes Gemüse
- 2 hartgekochte Eier, 4 sterilisierte Gurken, 2 L Estragon Senf (vollfett Senf)
- weißer Joghurt, mit der hausgemachten Majonäse kann dieser nachgefüllt werden, Gurkenaufguss, geriebener Apfel

Gekochte heiße Kartoffeln noch in der Schale aufs Backblech geben und mit der Gabel durchlöchern, nach dem Abkühlen schälen und in Würfel schneiden, angeröstete und fein geschnittene Zwiebel, sterilisierte Erbse und geschnittene Eierstücke dazu geben. Gemüse und Gurken fein schneiden, mit geriebenem Apfel und mit Senf abgeschmeckten Joghurt geben, nicht salzen und pfeffern vergessen und eine Prise Zucker kommt auch hinzu. Dem Geschmack und der Konsistenz auch Gurkenaufguss und weiteres Gewürz nachgeben. Alles gründlich vermischen, mit der Hausmajonäse kann es abgeschmeckt werden, in die Salatschüssel geben und bis zum nächsten Tag in Ruhe lassen. Kartoffelsalat auf der Festtafel am Heiligen Abend in einer festgeschmückten Salatschüssel servieren.

Karpfen am Heiligen Abend (Variante ohne Panade)

Frisch ausgenommenen und gesäuberten Karpfen zerteilen, die einzelnen Portionen versalzen, mit Knoblauch bestreichen und mit Mehl mit

Paprika panieren. Die Karpfenportionen auf der Pfanne anbraten und warm servieren.

Karpfen am Heiligen Abend – Variante mit der Panade

Gesäuberte und entlang der Rippenknochen geschnittene Portionen vom frischen Karpfenfleisch portionieren, abtrocknen, mit Zitronen beträufeln und salzen. Glattes Mehl, verquirltes versalztes Ei mit Milch und Semmelbrösel zubereiten.

Die Portionen panieren in der Reihenfolge Mehl, Ei, Semmelbrösel. Die panierten Karpfenhufeisen auf Öl von guter Qualität anbraten.

Die Portionen nach dem Geschmack in warmer oder kalter Variante servieren.

SOŠ a SOU Nejdek – Fach- und Berufsschule Nejdek (Tschechien)
ZIEL 3 – Projekt „Erzgebirge/Krušnohoří kulinarisch erleben“

Hans-Jürgen Knabe (uprostřed) při prezentaci knihy ve Vejprtech
Hans-Jürgen Knabe (Bildmitte) bei einer Präsentationsveranstaltung in Vejprty (Weipert)

Reinhart Heppner (vpravo) jako průvodce výpravy spolku Fichtelgebirgsverein na hraničním přechodu Český Mlýn, v místě, kde dříve stál hostinec Zur böhmischen Mühle

Reinhart Heppner im Bild rechts außen als Wanderleiter mit einer Wandergruppe des Fichtelgebirgsvereins am Grenzübergang Böhmische Mühle (Český Mlýn) direkt an der Stelle, wo einstmal das Gasthaus Zur böhmischen Mühle stand

Nová kniha o česko-saském pohraničí

V úterý 4. prosince představili autoři Reinhart Heppner z Raschau a Hans-Jürgen Knabe z Rittersgrünü svou knihu s názvem „Vom Raschauer Talkessel bis hinauf zu den Siedlungen an der Grenze von Sachsen und Böhmen“ (Z údolí u Raschau až nahoru k usedlostem u česko-saské hranice). Prezentace se konala v sále tělocvičny v Rittersgrünü.

V knize je poprvé časosběrnou formou zpracována historie úzkorozchodné železnice Grünstädtel – Oberittersgrün, která by v příštím roce slavila 125. výročí svého vzniku. Prostřednictvím historických pohlednic (i ze Zlatého Kopce) a fotografií ve spojení se zasvěcenými texty představuje publikace také osoby, krajinu a stavby minulosti v údolí říčky Pöhl. Kniha o 90 stranách se při prezentaci prodávala za 15 eur. Vyšla v nakladatelství Geiger-Verlag v Horb am Neckar a lze ji zakoupit v muzeu úzkorozchodné železnice v Rittersgrünü.

Hans-Jürgen Knabe

Neues Buch über das böhmisch-sächsische Grenzgebiet

Am Dienstag 4. Dezember stellten die beiden Autoren Reinhart Heppner aus Raschau und Hans-Jürgen Knabe aus Rittersgrün ihr Buch mit dem Titel: „Vom Raschauer Talkessel bis hinauf zu den Siedlungen an der Grenze von Sachsen und Böhmen“ vor. Die Präsentation fand im Vereinsraum der Schulturnhalle Rittersgrün statt.

Erstmalig wird in einer Art Zeittafel die Eisenbahngeschichte der Schmalspurbahn Grünstädtel – Oberittersgrün, die im kommenden Jahr ihr 125. jähriges Bestehen feiern könnte, aufgearbeitet. Mittels historischer Ansichtskarten und originalen Fotoaufnahmen verbunden mit wissenswerten Texten zeigt das Buch aber auch Menschen, Landschaften und Bauwerke aus vergangener Zeit im Pöhlwassertal. Das Buch mit 90 Seiten wurde zur Buchvorstellung für 15 EUR verkauft. Es ist im Geiger-Verlag in Horb am Neckar erschienen und ist in Eisenbahnmuseum Rittersgrün zu erwerben.

Hans-Jürgen Knabe

ABERTAMSKÉ NOVINY

Ohlédnutí za rokem 2013

Vážení spoluobčané, je tu opět konec roku, a tak mi dovoluji jeho krátkou rekapitulaci.

Byla dokončena cyklostezka mezi Perninkem a Abertamy, která bude sloužit především dětem navštěvujícím základní školu v Perninku. Projekt byl spolufinancován z dotačního programu přeshraniční spolupráce Cíl 3. Dále byla dokončena rekonstrukce úřadu města, na kterou jsme získali dotaci z Operačního programu Životní prostředí (zateplení veřejných budov), a výstavba dětského hřiště na Kadlečáku, na niž jsme prostředky obdrželi v rámci soutěže Vesnice roku 2012. V neposlední řadě byly dokončeny práce na Skiareálu Plešivec, který je spolufinancován Evropskou unií.

A co nás čeká v příštím roce? Hlavním projektem bude zpřístupnění dolů Mauritius na Hřebečné (který byl letos prohlášen za kulturní památku České republiky a je důležitou součástí nominace Krušných hor na zá-

pis na Seznam světového dědictví UNESCO), kde již v říjnu začaly přípravné práce. Dále budeme připravovat projektové práce na cyklostezku ve směru na Plešivec a pokusíme se získat další prostředky z OP Životní prostředí na zateplení veřejných budov.

Naším cílem je také zrekonstruovat základní školu, hasičskou zbrojnici a budovu vedle pošty, do níž bychom chtěli umístit Rukavičkářské muzeum. Samozřejmě dále běží projekt na odkanalizování Hřebečné a Abertam do perninské ČOV, v roce 2014 bude vydáno stavební povolení a výstavba by měla být zahájena na jaře 2015.

Dovolte mi, abych vám touto cestou popřál pohodové a klidné vánoční svátky a hodně štěstí a zdraví v novém roce. Doufám, že bude alespoň tak dobrý jako rok 2013.

Zdeněk Lakatoš,
starosta města Abertamy

K petici za zrušení vyššího zdanění nemovitostí

Vážení spoluobčané,

bereme na vědomí vaši petici za zrušení Obecně závazné vyhlášky města Abertamy č. 1/2013 o stanovení místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí, jež tuto daň zvyšuje na koeficient 3.

Po celou dobu měly Abertamy jeden z nejnižších koeficientů v Karlovarském kraji. Vzhledem k tomu, že se neustále snižují daňové příjmy města a daň z nemovitostí je jediná daň, která se v plné výši vrací do jeho rozpočtu, rozhodlo se zastupitelstvo města pro rok 2013 tuto daň zvýšit. Zvýší se tak poplatky za zastavěné plochy, ale poplatky za zahrady, ostatní plochy apod. se nezvyšují.

Chtěli bychom připomenout, že město ročně dotuje poplatek za odvoz domovního odpadu za občany. Provoz školy a školky město stojí cca 1 900 000 Kč za rok. Nemale finanční prostředky jsou také vynaloženy na zimní údržbu. Náš rozpočet se pohybuje v rozmezí 15–16 milionů Kč, přičemž od státu ročně získáme z rozpočtového určení daní cca 10 milionů.

Realizovali jsme přitom nemálo projektů, například výměnu veřejného osvětlení v ulicích Krátká, Dlouhá, Rooseweltova, Pražská a Perninská, výměnu části kanalizačního řadu nebo rozsáhlou revitalizaci náměstí. Za výhru v soutěži Vesnice roku jsme získali 650 000 Kč, za něž jsme vybudovali dětské hřiště. Byla zateplena budova městského úřadu, zpracovávají se projektové dokumentace na nezbytné zateplení dalších veřejných budov. V neposlední řadě jsme významnou měrou přispěli k vybudování Skiareálu Plešivec. Pro většinu z výše uvedených akcí jsme si

využili dotační tituly, podpora však není 100% a město se musí podílet také vlastními prostředky.

Jednou z možností, jak získat vyšší příjmy od státu do rozpočtu města, je také přesvědčit investory, aby jejich firmy měly sídlo v Abertamech, jak tomu bude i v případě Skiareálu Plešivec. Díky rozvoji města již počítáme nejen vyšší zájem turistů, ale také zájem investorů o nemovitosti na katastrálním území Abertam a Hřebečné, čímž se zvyšuje hodnota všech nemovitostí v našem městě.

Abychom vám kompenzovali vyšší výdaje za daň z nemovitostí, plánujeme snížení poplatku za odvoz komunálního odpadu. Protože v současné době nevíme, jak přesně se změna koeficientu promítne do konečné ceny, kterou za daň v příštím roce zaplatíte, bude vám platba za odpad upravena až v červnu 2014.

Mrzí nás, že se věc řešila touto cestou. Nechtěli jsme v žádném případě zatajit informaci o zvýšení daně, ale protože vyhláška vejde v platnost vždy v následujícím roce po schválení, měli jsme v úmyslu vás informovat prostřednictvím letáku a novin hned začátkem ledna 2014. Vyhláška byla řádně zveřejněna na úřední desce města jak v tištěné, tak elektronické podobě. Její zveřejnění prošlo bez připomínek též kontrolou odboru kontroly Karlovarského kraje. Vyhlášku schválilo šest členů zastupitelstva, proti byl pouze Rudolf Löffler.

Věříme, že tyto kroky do budoucna přispějí ke zlepšení podmínek nejen pro místní občany, ale i pro majitele rekreačních objektů.

zastupitelstvo města Abertamy

Vodné a stočné v roce 2014

Na území 91 měst a obcí z Karlovarského, Plzeňského, Ústeckého a Středočeského kraje, které jsou členy Vodohospodářského sdružení obcí západních Čech, se v roce 2014 zvýší vodné a stočné v průměru o 2,7%. Tento nárůst schválili zástupci členských obcí na zasedání

valné hromady sdružení 29. listopadu 2013. Průměrný spotřebitel z domácnosti tak za vodu vydá v roce 2014 o necelých 65 korun navíc.

Z tiskové zprávy Vodohospodářského sdružení obcí západních Čech a společnosti Vodovody a kanalizace Karlovy Vary, a.s., z 28. 11. 2013

Sněhurka a sedm trpaslíků

„Pověz mi, zrcadlo nejmilejší, kdo v zemi té je nejmodřejší?“

„To přece každý ví a zná, že jsi to ty, Sněhurka,“

zalhalo bez uzardění hradní zrcadlo, až se mu zaprášilo z rámu.

Dobrou náladu z pozitivní odpovědi rychle vystřídala rozmrzelost. Sněhurka si povzdechla: „Když jsem nejmodřejší, tak proč se mám o moc dělit s nějakými sedmi vybranými zástupci trpaslíků? Nabídl jsem jim přece moudrost mnou pověřeného Bratrstva kočíů pracky. Ale to nestačilo, a mně tak nezbyvá než si je

pro klid v království pozvat k sobě na hrad.“ A tak se také stalo.

V přijímací komnatě se seřadili Nedělka, Dědaš, Kléma, Bíláhora, Kanimůra, Černobrádek a trpaslice Boženka. Sněhurka si otráveně prohlížel přítomné a v duchu si je hodnotil: „Nedělka, ten počtář, sotvaže odložil pemprsky, zbavil se Kecala, Buřtíka a Fouse, hned by všemu velel. Dědaš, který pořád předvádí, jak fungují ty jeho trpasličí farmy, rozseté po celém království. Kléma, vracející se z hradu zatím vedlejší brankou. Spící Bíláhora s tou svou sovičkou na rameni, symbol třistaleté poroby, kdy

v království vládl pořádek. Kanimůra a jeho suší nápaďy namísto u nás osvědčené bramboračky. Černobrádek, ten tmář s desátky, a nakonec Boženka, Karkulka v čele vlků.“ Sněhurka při jednání vyslechl štěbetající trpaslíky a pak se obrátil k čarovnému zrcadlu se slovy:

„Napověz, zrcadlo nejmilejší, mé rozhodnutí nejsprávnější.“

„Nech trpaslíky kráčet cestou svou, neskončí moudrou dohodou,“

káplo tentokrát zrcadlo „božskou“ a Sněhurka

v duchu uviděl dohadování trpaslíků o tom, kdo komu spalal polívčičku, použil jeho lžičku, talířek, tahanici o židličku, strkání u postýlek, boj o penízky v šupličkách a podobně. S „upřímným“ úsměvem na rtech propustil trpaslíky z hradu, zapálil si další cigaretu, nalil bílé a zavolal děda Vševeda, aby mu poslal kouzelný klacíček, kterým by mohl v případě potřeby pošťuchovat hašteřící se trpaslíky.

A jak celá pohádka nakonec dopadla? Samozřejmě, že dobře. Sněhurka i trpaslíci žijí v tom povedeném království dodnes.

Jiří Kupilík

SKIAREÁL

Plešivec

Otevřeno od prosince 2013
www.skiarealplesivec.cz

12 km sjezdovek, 3 lanové dráhy, 5 vleků, dětský park, 100% zasněžováno, lyžařská škola, půjčovna, restaurace, apres-ski bar, ski bus...

12 km pistes, 3 ropeways, 5 lifts, children park, 100% artificial snow, ski rent, ski school, restaurants, apres-ski bar, ski bus, etc.

12 км трасс, 3 подъемника, 5 подъемников, детский парк, 100% оснежения, горнолыжная школа, прокат лыж, рестораны, апре-ски бар, лыжный автобус и т. д.

AQUA CENTRUM AGRICOLA

JÁCHYMOV

SPORT & RELAX & WELLNESS

Moderní centrum vodních radovánek v srdci Krušných hor
 Vás zve k návštěvě.

- krytý bazén 25 m - dětský bazének s vodopádem - Kneippův chodník - tobogán - finská sauna, infrasauna a parní box - whirlpool	- letní terasa s lehátky - wellness procedury - suché uhlíčitě - a radonové koupele - relaxační masáže - parafrínové zábaly - rybičky Garra Rufa	- skupinové lekce Aquafitness /na objednávku/ - solná jeskyně - kryokabina - fitness a solárium - kadeřnictví - kavárna
--	--	---

LÁZEŇSKÉ CENTRUM AGRICOLA
 T. G. Masaryka 415, 362 51 Jáchymov
 tel.: +420 353 836 000
 e-mail: agricola@lazenejachymov.cz
www.aquajachymov.cz www.lazenejachymov.cz

LÉČEBNÉ LÁZŇÉ JÁCHYMOV

TRUHLÁŘSTVÍ DORAZÍN ABERTAMY

VÁM NABÍZÍ

SRUBOVÝ NÁBYTEK A DŘEVOSTAVBY Z KULATINY

www.truhlarstvi-dorazin.cz

KONTAKT:

Sokolská 406, 362 35 Abertamy

Tel.: +420 725 891 545

email: dorazin.truhlarstvi@seznam.cz

LESY JÁCHYMOV

PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

SPRÁVA LESŮ MĚSTA JÁCHYMOVA

MYSLIVOST

❖ *poplatkový lov jelení zvěře*

NÁKUP A PRODEJ DŘEVA

PILAŘSKÁ VÝROBA

❖ *certifikované stavební řezivo*

❖ *paletové přílezy*

❖ *řezání střešních krovů na zakázku
do délky 10,5 m*

❖ *pořez na zakázku*

MĚSTSKÉ LESY, Mathesiova 209, 362 51 JÁCHYMOV
tel.: **353 811 211**, fax: **353 811 221**

STŘEDISKO PILAŘSKÉHO PROVOZU
Dvořákova 999, tel.: **731 111 784**

K03056

HORSKÝ STATEK ABERTAMY s.r.o.

vás zve k nákupu vlastních farmářských
produktů a výrobků do prodejny
v Abertamech, Perninská 186

Nabízíme
sýry z ovčího, koziho a kravského mléka,
mezi nimiž jsou výrobky oceněné jako
regionální potravina a biopotravina roku,
lahvové vysokotučné kravské mléko, máslo
a také čerstvé hovězí
a jehněčí maso
z vlastního
chovu.

Otevírací doba: Pátek 8-12 a 13-17; Sobota 8-12
Tel.: 602 455 329 / e-mail: vlasta.jerabkova@farmazvirat.cz

www.ryzovna.cz

**OČNÍ
OPTIKA**
POTŮČKY

RYCHLE - LEVNĚ - KVALITNĚ

Pondělí až Neděle 10:00 - 17:00

STŘEDA ZAVŘENO

adresa: Potůčky 171 / tel.: +420 351 120294

pension
dobrá duše

U kapličky 20
Horní Blatná

- PŘÍJEMNÉ UBYTOVÁNÍ
- VÝHODNÉ PRO UZAVŘENÉ SPOLEČNOSTI
- RODINNÁ SETKÁNÍ • OSLAVY
- SPORTOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ

pensiondobraduse@email.cz
tel.: (+420) 721 567 255

Ski areál Potůčky

www.skipot.cz

Filozofie poskytované péče :

- Klientský/individuální přístup
- Příjemné a klidné prostředí
- Kvalitní péče
- Profesionální a komunikativní personál
- Akreditované a bezpečné zařízení
- 24 hodinový provoz
- Čistota
- Nadstandardní a doplňkové služby

**NEMOS LINKA
800 251 251**
Nemos, partner ve zdraví

www.nemostrov.cz

„Chceme být vyhledávanou nemocnicí poskytující kvalitní a specializovanou péči v příjemném prostředí.“

 1. místo
+420 353 364 111
U nemocnice 1161
383 01 Ostrov

- komfortní rodinné apartmány
- klidné prostředí a nádherná příroda
- vstřícný personál
- dětský koutek
- wifi připojení zdarma
- kamerově hlídané parkoviště
- sauna

Tel.: +420 774 701 505, +420 603 503 979
info@apartmanyengadin.cz
www.apartmanyengadin.cz

ŠKOLA BĚŽECKÉHO LYŽOVÁNÍ

Naučíme Vás klasiku i bruslení!

Kontakt:
Areál Novako
Boží Dar 196
+420 773 625 402
school@novako-ski.cz
www.skola-bezky.cz

Výuka: jednodenní, víkendová, individuální

Darujte pololetní předplatné
MĚSÍČNÍK KRUŠNÉ HORY - ZÁPAD
Za 300 Kč každý měsíc
LEDEN až ČERVEN
barevné svědectví z Krušných hor a okolí
poštou na doručovací adresu v ČR
Objednávky pro Vaše blízké zašlete:
herzgebirgeluft@seznam.cz

KRUŠNOHORSKÝ LUFT o.p.s.
Komenského 299, 362 37 Horní Blatná

Takto vypadala účetní uzávěrka před 6000 lety.
To by dnes asi neprošlo.

Účetní a daňová kancelář Věry Malimánkové
Vám zpracuje účetnictví, daně a mzdy tak,
aby to prošlo!

Věra Malimánková
II. odboje 194, Horní Blatná
353 541 771; 728 479 709; vm@fias.cz

K
SEDÁ
"O HAVRANA"
JÍDLO CHUTNÁ

RESTAURACE BOHEMIA
HORNÍ BLATNÁ
• LEVNÉ UBYTOVÁNÍ
www.pensionbohemia.cz

TRUHLÁRNA KAŠPAR.CZ – NEJSME PLÁTCI DPH
VYRÁBÍ: OKNA, DVEŘE, ZÁRUBNĚ, SCHODY, NÁBYTEK AJ.
MOŽNOST POŘEZU VLASTNÍ KULATINY
MEINLOVA 188, PERNINK, T-353 892 383 • M-723 331 711